ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ 46

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ἰουνίου 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Γραφεῖα: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ δεσποινὶς Μελπομένη Κολυβᾶ, ἥτις θὰ παίξῃ εἰς τὸ Κάιρον μὲ τὸν θίασον τοῦ κ. Παπαιωάννου

“ΔΑΦΝΗ„

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ᾿ ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

		Ἐτησία
Ἐσωτερικοῦ	*Δρ.*	*5*
Ἐξωτερικοῦ	*Φρ.*	*8*
Ἀμερικῆς	*Δολλάρια*	*3*
Ρωσσίας	*Ρούβλια*	*3*

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις Λεπ. 20 ὁ στίχος
Καταχωρ. Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν Λ. 70

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωρίζονται δωρεάν, μὲ τὴν σειράν των, ἂν ἐγκριθῶσιν, καὶ ἐφ᾿ ὅσον ἐπαρκεῖ ὁ χῶρος τοῦ φύλλου.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ ὧν ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 1 Αὐγούστου νὰ δηλώσωσιν ἡμῖν ἂν θέλουσι νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ εἰς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Ἡ τοιαύτη δήλωσις δέον νὰ γείνῃ τὸ βραδύτερον μέχρι 1 Ἰουλίου. Οἱ μὴ δηλώσαντες θεωροῦνται ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἀποστολήν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

(Ἐντυπώσεις καὶ σκέψεις)

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἦτο τόσον ἀπολαυστικόν, ὥστε δὲν ἀπεφάσισα καὶ πολὺ ἂν ἔπρεπεν ἢ ὄχι νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν περίφημον Μέμον. Ἄλλως τε ἦτο π ρ ε μ ι έ ρ α καὶ θὰ ἦτο ἀρκετὴ ἡ συρροὴ τῶν Λαρισσινῶν. Ἡ ἐντύπωσίς μου ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ μείνῃ διαρκής.

Ἕνας καραγκιόζης κοινός, παίζων ἤδη εἰς τὸ Ἀλκαζάρ, μυρίζων παλαιοντολίαν καὶ ποῦ καὶ που ἀφίνων καὶ κάμμίαν εὐφυΐαν.

Ἀμίμητε Κονιτσιώτη, ποῦ εἶσαι μὲ τὰ θαυμάσιά σου πρωτότυπα ἔργα καὶ τὸν πρωτοτυπώτερον θίασόν σου!

Μόνον ἡ ὡραία παρέα μου μὲ ἔκαμε κάπως νὰ χαρῶ, ὄχι ὅμως καὶ ἐπὶ πολύ, καθόσον ἡ ὑγρασία τῆς βραδυᾶς ἐκείνης ἦτο διαπεραστική, ἐπιτεινομένη ἀπὸ τὰ καλαμπούρια τοῦ Μέμου καὶ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς προσεχοῦς ἀναχωρήσεώς μου ἐκ Λαρίσης.

Ὁπωσδήποτε θὰ ἐνθυμοῦμαι τὴν χρυσῆν συντροφιὰν τοῦ φιλτάτου μου κ. Ἀσλάνη, ἑνὸς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα γερόντων νέων καὶ ὑπὸ ἔποψιν εὐγενείας καὶ ὑπὸ ἔποψιν μορφώσεως καὶ αἰσθήματων.

Τὴν ἑπομένην, χάρις εἰς τοὺς λαμπροὺς νέους κ.κ. Ἰπ. Κουτσίναν καὶ Ἀχ. Ὡρολογόπουλον, τῶν ὁποίων ἡ καλὴ συμπεριφορὰ καὶ ἡ τελεία ἀνατροφὴ ὁμολογεῖται παρὰ πάντων, ἐπληροφορήθην ὅτι γίνεται κάποια πανήγυρις ἔξωθι τῆς Λαρίσης.

Μοῦ ἐχρησίμευσαν, μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς εὐγένειαν, ὡς ξεναγοί, καὶ διηυθύνθημεν εἰς Ἁγίαν Μαρίναν, ὅπου εἶχε συγκεντρωθεῖ ὅλη σχεδὸν ἡ Λάρισσα καὶ ὅπου οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων διεσκέδαζον ὀ κ λ α δ ὸ ν καθήμενοι!

*

Ἡ διασκέδασις ἦτο ὄντως ἀρκετὰ πρωτότυπος, ἀ ν τ ί π α σ χ α λεγομένη ἐκεῖ, προωρισμένη ἄλλοτε μόνον διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ ἤδη γενικευθεῖσα, παρομοία σχεδὸν πρὸς τὴν παρ᾿ ἡμῖν ἑορτὴν τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, τὰ Κούλουμα.

Παρέμεινα ἐκεῖ μέχρι τῆς νυκτός, ἐπέστρεψα εἶτα εἰς Λάρισαν καὶ τὴν ἑπομένην ἀνεχώρησα διὰ Βόλον, εὐχαριστήσας πρότερον τὸν ἀγαπητὸν σταθμάρχην τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσης κ. Σβορῶνον, ἕναν τέλειον τύπον ἠθικοῦ οἰκογενειάρχου καὶ πιστοῦ ἐκτελεστοῦ τοῦ καθήκοντος, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς μου φίλους πρὸς τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθην νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν μετά τινας ἡμέρας εἰς Λάρισαν.

Τὸ μέχρι Βόλου ταξείδιόν μου θαυμάσιον μὲ τὸ ὡραῖο τραῖνο τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων μὲ τοὺς ἀπολαυστικοὺς καναπέδες του καὶ τὴν ὑπερευγένειαν τῶν ὑπαλλήλων του, ἰδίως δὲ τοῦ σταθμάρχου Γκερλῆ κ. Τσιμοπούλου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι.

Εἶχα ὅμως καὶ χρυσῆ συντροφιά. Ἕναν ὑπίατρον καὶ τὴν οἰκογένειαν γνωστοῦ μεγαλοβιομηχάνου ἐκ Πειραιῶς, ταξειδεύουσαν χάριν ἀναψυχῆς.

Τς. Δς.

Εἰς τὸ προσεχές. Ἀπὸ Λαρίσης εἰς Βόλον. Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν Βόλον. Ἐπιστροφὴ εἰς Λάρισαν καὶ ἐπάνοδος εἰς Ἀθήνας.

ΨΥΧΗ

Ἀπ᾿ τὴ στιγμή, ποῦ πέθανες κι᾿ ἀτέλειωτα σὲ [κλαίω
ρίχνω τὰ μάτια στὸ ἄπειρο καὶ πιὸ γλυκὸ κι᾿ [ὡραῖο
βρίσκω τὸ χρῶμα τοὐρανοῦ τὸ ρόδισμα τοῦ αἰθέρα
τὸ χαμογέλοιο τῆς αὐγῆς, τὸν ἥλιο, τὴν ἡμέρα
Γιατὶ θωρῶ στοὺς οὐρανοὺς πῶς πέταξε ἡ ψυχήσου
ἀχάριστη ἀπ᾿ τὴν ἄσβυστη λαμπάδα τῆς μορφῆς σου
πῶς ἔδωκαν τὰ μάτια σου στὰ οὐράνια νέο χρῶμα
καὶ λάμπουν ἀπ᾿ τὸ δάκρυ των, λάμπουν τ᾿ ἀστέρια [ἀκόμα
Γιατὶ θωρῶ ἀνάλαφρο τώρα το κορμί σου αἰθέρα
ποῦ ἐρρόδισε γλυκύτερα κ᾿ ἐφλόγισε τὴ δύσι,
κι᾿ ἂν σέχασε, ὤ στολίδι της, κι᾿ ἂν σέχασεν ἡμέρα
αὔριο μὲ νέαν ὠμορφιὰ τὸν κόσμον θὰ φωτίσῃ
Ψυχὴ τῆς πεθαμένης μου ἀγάπης ποῦ δὲ λυώνει
μέσα στὸ χῶμα ἡ σάρκα της, παρὰ μαζί σου [ἁπλώνει
τὴν ὠμορφάδα της, ψυχή, ποῦ τὸ ἄπειρο ἀγκα- [λιάζεις
καὶ τὸν κρυφό μας ἔρωτα στοὺς οὐρανοὺς ἁγιάζεις
Ἐσ᾿ εἶσαι ποῦ λυπητερὰ στάγέρι μὲ χαϊδεύεις
ποῦ μὲ ξυπνᾷς μ᾿ ἀρώματα καὶ μὲ γλυκοπλανεύεις
ποῦ μὲ τὸ φῶς τὸ βραδυνὸ στὴ δύσι πέρα σβύνεις
κι᾿ ἀπάνω στ᾿ ἄνθη τῆς αὐγῆς τὰ δάκρυά σου [ἀφήνεις

Ζαχ. Παπαντωνίου

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Μερικοὶ ἔχουσι τὴν συνήθειαν νὰ κάμνωσιν θαλάσσια λουτρά, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐρωτήσωσι τὸν ἰατρόν τους, ἐὰν ἡ ὑγεία των ἐπιτρέπῃ ταῦτα. Ἐπειδὴ δὲ διατρέχομεν τὴν ἐποχὴν τῶν θαλασσίων λουτρῶν, θὰ πραγματευθῶ κατωτέρω περὶ τῶν λουτρῶν τούτων, ἤτοι εἰς ποίους ἀρρώστους ὠφελοῦσι ταῦτα, καὶ εἰς ποίους βλάπτουσιν.

Καὶ ἐν πρώτοις ὠφελοῦσι ταῦτα εἰς τοὺς ραχιτικούς, τῶν ὁποίων τὰ ὀστᾶ στερεοῦνται εὐθιάζονται. Εἰς τοὺς λυμφατικοὺς καὶ χειραδικοὺς ἐν γένει, ἐὰν βεβαίως δὲν ὑπάρχῃ λόγος τις ἀπαγορεύσεως. Εἰς τοὺς ἔχοντας προδιάθεσιν πρὸς τὴν φθίσιν, διότι προλαμβάνουσι τὴν νόσον. Ἐπίσης δὲ εἰς τοὺς ἔχοντας χαλαρὸν τὸ πεπτικὸν σύστημα, εἰς τοὺς ἀναιμικούς, νευρασθενικοὺς καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην γενικῆς τονώσεως. Πρέπει ὅμως ἐν ἀρχῇ, ὅσοι εἶναι ἐξησθενημένοι, νὰ παραμένωσιν ἐπ᾿ ὀλίγην ὥραν ἐντὸς τῆς θαλάσσης.

Βλάπτουσι δὲ τὰ θαλάσσια λουτρὰ εἰς τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν ἄνω τῶν 50 ἐτῶν (πλὴν ἐξαιρέσεων) ἢ κάτω τῶν 2 ἐτῶν. Εἰς τοὺς εὐερεθίστους ἀνθρώπους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀποπληκτικὴν κρᾶσιν. Εἰς τὰς παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιέλου μυελοῦ, εἰς τὴν ἰστερίαν καὶ ἐπιληψίαν (σεληνιασμόν), τὰς καρδιακὰς παθήσεις, τὴν λευκωματουρίαν, τὸν ρευματισμόν, τὰς παθήσεις τῶν ὤτων καὶ χοιραδικὰς ὀφθαλμίας. Ἐπίσης ὁ χρόνιος βρογχικὸς κατάρρους, ἡ προχωρημένη φθίσις, τὸ ἐμφύσημα τῶν πνευμόνων καὶ τὸ ἆσθμα, ἡ χλώρωσις, ἡ ποδάγρα, ἡ ψαμμίασις καὶ ὁ διαβήτης, ὅλαι αὐταὶ αἱ νόσοι, εἶναι ἀφορμαὶ ἀπαγορεύσεως τῶν θαλασσίων λουτρῶν.

Καθὼς βλέπομεν λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω, εἰς πλείστας ἀσθενείας βλάπτουσι τὰ λουτρὰ ταῦτα. Τοῦτο ὅμως οὐδόλως εἶναι ἀφορμὴ νὰ καταργήσωσι ταῦτα ὅλοι, διότι οἱ ὑγιεῖς, οἱ ἀναιμικοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι τοὺς ὁποίους ἀνέφερα ἀνωτέρω, ὠφελοῦνται ἐπαισθητῶς ἐξ αὐτῶν· πρέπει δὲ νὰ λάβωμεν ὑπ᾿ ὄψιν, ὅτι αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ περισσότεροι.

Τινὲς δέ, γνωρίζοντες ὅτι τὰ θαλάσσια λουτρὰ ὠφελοῦσι, κάμνουσι δύο ἢ καὶ τρία ἐνίοτε τὴν ἡμέραν, νομίζοντες ὅτι τοιουτοτρόπως θὰ ὠφεληθῶσι περισσότερον· τοῦτο ὅμως βλάπτει, καὶ φρόνιμον εἶναι, ὄχι μόνον νὰ γίνεται ἓν λουτρὸν τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ προσέτι καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ διακόπτωνται τὰ λουτρὰ ἐπ᾿ ὀλίγας ἡμέρας. Πολλάκις δὲ ἡ ἐπαναλλημμένη χρῆσις τῶν θαλασσίων λουτρῶν προκαλεῖ ἐξανθήσεις «ἐκθύματος»· εἰς πολλὰ δὲ παιδία προξενεῖ φαγοῦραν καὶ διάφορα ἐξανθήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ «κνίδωσις» κατέχει τὴν πρώτην θέσιν.

Πολλοὶ δέ, βλέποντες τὰ ἐξανθήματα ταῦτα καθὼς καὶ πλείστας ἄλλας παθήσεις αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἐκ τῆς κακῆς χρήσεως τῶν θαλασσίων λουτρῶν, νομίζουσιν ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῶσι ταῦτα.

Ἐγὼ ὅμως φρονῶ, ὅτι ἐὰν ληφθῶσιν ὑπ᾿ ὄψιν πάντα τὰ ἀνωτέρω, καὶ παύσωσιν αἱ διάφοροι καταχρήσεις τῶν λουτρῶν τούτων, καθὼς καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν ὑπὸ πασχόντων ἐξ ἀσθενειῶν εἰς τὰς ὁποίας βλάπτουσι ταῦτα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ πεισθῶσι πάντες περὶ τῆς μεγάλης ὠφελείας αὐτῶν.

Δημήτριος Ν. Ζορμπᾶς

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλομεν δημοσιεύσει ὡραιοτάτην γελοιογραφίαν τοῦ κ. Βώτη διὰ τὸ ζήτημα τῆς «Ἀνεμώνης» καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ὑπολοίπων συντακτῶν καὶ συνεργατῶν αὐτῆς.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΟΡΗΣ

Μέσα στὴν ἀγκάλη μου
γύρε, κ᾿ ὅλο μένε,
νὰ σὲ θρέψω μὲ φιλιὰ
μυριολατρεμένε.

Νὰ σὲ θρέψω μὲ φιλιὰ
μὲ γλυκὰ λογάκια,
τὰ μαλλιὰ νὰ πλέξω σου
μὲ τριανταφυλλάκια

Τὰ μαλλιὰ νὰ πλέξω σου
κι᾿ ὕστερα νὰ γύρω
νὰ μεθύσω ἀπὸ ἡδονὴ
κι᾿ ἀπὸ ἀνθήσιο μύρο

Ἀθῆναι *Λιλίκα Βολίδου*

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δα Νίτσαν Σουσ. ἀνταλάσσω καρτ-ποστάλ. Διεύθυνσίς μου. **Phillios Clotsas post-Restante Athane.**

Κ. Δελλακοβίαν. Ἐνταῦθα.—Ἐννοεῖτε νὰ μᾶς ἀποστείλετε τὰ ὀφειλόμενα;

ΣΟΥΠΑ ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ

Ὁ Προκόπης ἕνας Δεκανεὺς τόσος δὰ ἦτο συσσιτιάρχης.

Τὸ καζάνι ὑπερέβαινε τὸ ὕψος του καὶ ὅταν ὁ Προκόπης ἐλάμβανε ἀνάγκην ν᾿ ἀνακατώσῃ τὴν σοῦπα ὑψοῦτο ἐπὶ τῶν ὀνύχων!!

Ἐκείνην τὴν ἡμέραν λόγῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἶχε διαταχθῇ νὰ παρασκευασθῇ συσσίτιον μαγείρευμα δίς, ἦτο δὲ ὁ Προκόπης κατσαδιασμένος ἀπὸ τὸν Λοχαγὸν διότι τὸ συσσίτιον τῆς μεσημβρίας ἦτο... ἀκάθαρτον.

Ἔτσι λοιπὸν φουρκισμένος καθὼς ἦτο ὁ Προκόπης μετέβη εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ ἀφοῦ εἶδεν ὅτι τὸ νερὸ ἔβραζε, ἥρπασε τὴν χαρτοσακούλα μὲ τὰ μακαρονάκια καὶ χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ μὴ τυχόν, ἐκτὸς αὐτῶν, ὑπῆρχε καὶ ἄλλο τι τὴν ἐκκένωσεν ἐν θυμῷ εἰς τὸ καζάνι μουρμουρίζων·

«Νὰ σᾶν δὲν προσέχω εἰς τὴν καθαριότητα!!»

Ἐσήμανε συσσίτιον.

Ἐτάχθησαν οἱ ἄνδρες εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ὁ λοχαγὸς διέταξε ν᾿ ἀποκαλυφθῇ τὸ καζάνι καὶ κατὰ τὰ κεκανονισμένα νὰ δοκιμάσῃ τὸ φαγητόν.

Τῷ προσεφέρθη διὰ τῆς πελωρίας κουτάλας καὶ ... ἐρρόφισε ... ἀλλὰ ὁποία ἦτο ἡ ἔκπληξίς του ὅτε ᾐσθάνθη νὰ ροκανίζῃ ..... κατσαρίδες!!

Βρὲ δεκανέα τί φαγητὸν εἶνε αὐτό, φωνάζει ἔξαλλος καὶ ἐμέσσων ὁ Λοχαγὸς.... καὶ ὁ Προκόπης καταπόρφυρος.

Σοῦπα...

Κατσαρίδες, κὺρ Λοχαγέ, συμπληρώνει εἷς ἐκ τῶν μαγείρων ὅστις εἶχεν ἀντιληφθῇ τὸ πάθημα τοῦ Δεκανέως!

Τὰ περαιτέρω ἐννοοῦνται...

Δεκαήμερος φυλάκισις, πληρωμὴ τοῦ συσσιτίου καὶ..... ἀντικατάστασις τοῦ Προκόπη!!

Ἀθῆναι *Μιχ.* Κωνστάνταρος

ΣΤΗ ΦΩΦΩ ΜΟΥ

Ἤμασθε μικροὶ τότε πολὺ μικροί· τόσο, ποῦ οἱ κουτοὶ γονεῖς μας μᾶς ἀφήνανε νὰ τρέχουμε μαζῆ, νὰ παίζουμε νὰ βγαίνουμε περίπατο, νὰ γελᾶμε καὶ κάπου κάπου νὰ φιλιώμαστε. (Ἐννοεῖται ὅτι τὸ τελευταῖον αὐτὸ δικαίωμα τὸ εἴχαμε μόνοι μας.

Φιλιόμαστε μὲ τὴν ἄγνοιαν ἐκείνην τῆς καρδίας, ἡ ὁποία νομίζει, ὅτι τὸ πᾶν εἶναι τίποτε, εἶνε μικρὸν ὡς αὐτή, εἶναι ἀγνὸν ὡς αὐτὴ καὶ τὸ πολὺ πολὺ ἡ ζωὴ τελειώνει εἰς ἕνα φίλημα (Ἠγαπήθημεν τότε, ἀλλὰ πῶς ἀγαπώμεθα; Ἂν ἤμουνα φιλόσοφος—ὅπερ εὐτυχῶς δὲν ἔχω τώρα θὰ ἔλεγα. Πῶς ἠγαπώμεθα; Μυστήριον! Καὶ ἐν τούτῳ τῷ μυστηρίῳ ἔκειτο ἡ ἀγάπη μας. Ἰδοὺ τὸ Πᾶν.

Ἕνα πρωῒ ἐξύπνησα καὶ δὲν εἶχα πλέον τίποτε. Ἡ εὐτυχία μου ἦλθε καὶ παρῆλθεν ὡς χελιδών. Ὅταν ὁ ἄνεμος τοῦ Φθινοπώρου ἐσάρωσε τὰ φύλλα τῆς ἀγαπημένης μας μυγδαλιᾶς, ἡ Φωφῶ μου ἄκουε τὴν ἀπειλὴν τοῦ οὐρανοῦ μακράν μου, καὶ ἔγραφε ἴσως ὅπως ἐγὼ εἰς στίχους τοὺς πρώτους παλμοὺς τῆς καρδίας της·

Ἀγάπη ποῦσαι μακρυὰ στὰ ξένα
Μὴ λησμονίσῃς τὸν παληὸ καιρὸ
Ἄχ! πῶς χαθῆκαν τέτοια περασμένα!
Ὅλα πετοῦν στοῦ χρόνου τὸ φτερό.
Κι᾿ ὅταν γυρίζῃς πίσω ν᾿ ἀγκαλιάσῃς
κἄτι ποῦ λὲς πῶς δὲ θὰ πέθαινε ποτέ,
γυρίζεις—ποῦ!! Γιὰ πάντα τὄχει χάσεις,
καὶ μαῦρες βλέπεις φεύγουνε σκιαῖς.

Ἐγὼ τοὐλάχιστον ἀπὸ τότε ἐμέτρησα τοὺς ἰδικούς μου εἰς στίχους.

Ἐπέρασαν χρόνια. Εἶμαι 19 θὰ εἶναι 17-18 Τότε εἴμεθα 10-11 ἐτῶν παιδάκια. Τώρα εἴμεθα μακρυά! Εἶχα χάσει πᾶν ἴχνος. Τί δύναται νὰ ἐπανεύρῃς ὅταν ἅπαξ ἀποθέσῃς εἰς τὸν ὠκεανόκοσμον αὐτὸν τῆς ζωῆς; Καὶ ὅμως. Ὁ ἔρως ἔχει Θεὸν ἢ διάβολον τινά, διάφορον. Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ διάβολος οὗτος μὲ ἔφερε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

Ἀλλὰ ἀπὸ τότε δὲν ἠγάπησα περισσοτέρας ἀπὸ 1000.., .., . Γελᾶτε; Διότι λέγω ἠγάπησα. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐκφράσω πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι οὔτε ἀληθὴς μὲν ἔρως, ἀλλ᾿ οὔτε καὶ παντελὴς κοροειδεία; Εὕρετε σεῖς τὴν λέξιν καὶ παραδέχομαι.

Τώρα τελειώνω—. Καὶ ἴσως τὸ θέλατε. πρὸ πολλοῦ—ἀλλὰ εἰπέτε μου σεῖς οἱ ὁποῖοι εἴχατε τὴν ὑπομονὴν τόσην ὥραν μόνον νὰ μὲ ἀκούετε· εἴδατε ποτὲ τὴν εὐτυχίαν; τὴν ἐψηλαφήσατε; Ὤ; δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὅπως νομίζετε. Μία στιγμὴ ὑπάρχει ἡ ὁποία σοῦ ἀλείφει μὲ ἡδονὴν τὰ χείλη ἵνα αἰσθανθῇς πικρότερον τὸ δηλητήριον.

Ἔπειτα—ἀλλὰ τί ἔπειτα; Δὲν ἔχω πλέον τίποτε. Γειά σας.

Θ. Θεοχάρους

Ο ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Ἀβδέλλαν (ἂν ἴδῃς ὅτι καταπίνεις): Πολιτικὸν δελτίον ἐφημερίδος θ᾿ ἀναγνώσῃς.

Ἀγγεῖον (ἂν ἴδῃς ὅτι κρατεῖς): Θὰ λάβῃς ἀνὰ χεῖρας γνωστὴν ἐφημερίδα.

Ἄγγελον (ἂν ἴδῃς): Θὰ συναντήσῃς καθ᾿ ὁδὸν τὸν κύριον Βλάχον.

Ἀερόστατον (ἂν ἴδῃς ὅτι ἐπιβαίνεις ἢ ἄλλως πως ἀεροβατεῖς): Θὰ συμμερισθῇς τὰς ἰδέας τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοκρατῶν.

Ἀέρα (ἂν ἴδῃς ὅτι ἀναπνέεις καθαρόν): Θὰ ὑπάγῃς εἰς τόπον, ὅπου δὲν ὑπάρχουν οὔτε βουλευταί, οὔτε πολιτικαὶ ἐφημερίδες.

Ἀγέλης (ἂν ἴδῃς ὅτι ἀποτελεῖς μέρος): Βουλευτὴς θέλεις ἐκλεχθῇ.

Αἷμα (ἂν ἴδῃς ρέον ποταμηδόν): Προσεχεῖς ἐκλογὰς σημαίνει.

Αἰνίγματα ἂν ἴδῃς ὅτι λύεις): Πάγους τοῦ κ. Μιστριώτη θέλεις ἀναγνώσει καὶ θέλεις τοὺς ἐννοήσει.

Ἀναίσθητος (ἂν ἴδῃς ὅτι εἶσαι): Θὰ εἰπῇ ὅτι καταλέγεσαι μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων δημοτῶν.

Ἀστυνόμον (ἐὰν ὀνειρευθῇς): Ξύλο θέλεις φάγει.

Ἄχυρα (ἂν ἴδῃς ὅτι τρώγεις): Θὰ πιστεύσῃς τὰς ὑποσχέσεις πολιτευομένου.

Βαλάντιον (ἂν ἴδῃς ὅτι σοῦ τὸ κενόνουν): Θὰ σχετισθῇς μετὰ τραπεζίτου.

Βάλτον (ἂν ἴδῃς ὅτι διέρχεσαι): Ὁδὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐν ὥρᾳ βροχῆς θέλεις περάσει.

Βόρβορον (ἐὰν ἴδῃς ὅτι ἐχώθεις εἰς τόν): Θ᾿ ἀναμιχθῇς εἰς τὴν πολιτικήν.

Βρακίον (ἂν ἴδῃς ὅτι δὲν ἔχεις νὰ φορέσῃς): Θὰ θελήσῃς νὰ κάμῃς τὸν τίμιον ἄνθρωπον ἐν Ἑλλάδι.

Γάγγραιναν (ἂν ἴδῃς): Θὰ ἐννοήσῃς τὴν κατάστασιν τῆς χώρας σου.

Γελωλοποιοὺς (ἂν ὀνειρευθῇς): Γνωστὸν πατριωτικὸν ποιητὴν θὰ συναντήσῃς.

Γλῶσσαν (ἂν ἴδῃς ὅτι σοῦ τὴν ἔκοψαν): Θὰ γίνῃς βουλευτὴς τῆς συμπολιτεύσεως.

Δάφνην (ἄν, ἐνῷ δὲν εἶσαι, ἰδῇς ὅτι εἶσαι συνδρομητής): Πρέπει νὰ γίνῃς ἀμέσως.

Δέσιμον (ἂν ἴδῃς ὅτι εἶσαι διά): Θὰ ζητήσῃς νὰ εὕρῃς φάρμακον τῆς ἐπικρατούσης καταστάσεως:

Ἐρυθρόδερμοι (ἂν ἴδῃς ὅτι σὲ συνέλαβον): Εἰς χεῖρας ἑλληνικῆς ἐξουσίας θέλεις περιπέσει.

Καρκῖνον (ἂν ἴδῃς βαδίζοντα): Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου εἰκονίζει.

Λάχανα (ἂν ἴδῃς ὅτι τρώγεις): Θ᾿ ἀναγνώσῃς ἄρθρα τῶν «Καιρῶν» ἐν καιρῷ ἀνωμάλων περιστάσεων.

Ὄρος (ἂν ἴδῃς ὅτι ὤδυνε καὶ ἔτεκε μῦν): Ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμόν.

Παραίτησις (ἂν εἶσαι ἀντισυνδεσμικὸς καὶ ἴδῃς παραίτησιν τοῦ κ. Ζορμπᾶ): Ἡ ἀλεποῦ εἰς τὸν ὕπνον της κοκκορόπουλα ὀνειρεύεται.

Παραμύθια (ἂν ἴδῃς ὅτι ἀκούεις): Θὰ παραστῇς εἰς ἀγόρευσιν τοῦ κ. Εὐταξία ἐν τῇ Βουλῇ, περὶ μέλλοντος πιθανοῦ περισσεύματος.

Περικνημίδα (ἐὰν ἴδῃς): **Hopni soit qui mal y nense!**

Περίπατον (ἂν ἴδῃς ὅτι κάμνεις ἐν δρόμῳ ἀθηναϊκῷ): Θὰ θραύσῃς τὸ ἓν τοὐλάχιστον τῶν κώλων σου.

Ράβδον (ἂν ἴδῃς ἐν γωνίᾳ): Θὰ βρέξῃ.

Χάος (ἐὰν ἴδῃς): Ἑλληνικὴν διοίκησιν ἐννοεῖ.

Ψήνουν (ἂν ἴδῃς ὅτι σὲ ψήνουν ζωντανόν): πενθερὰν θέλεις ἀποκτήσει.

Ὡραῖος (ἂν ἴδῃς ὅτι εἶσαι): Θὰ γίνῃς συντάκτης τῆς «Ἀνεμώνης»... (Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ Σάββατον περὶ ὥραν 6ην μ. μ. διεξήχθησαν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ παρθεναγωγείου τοῦ κ. Διαλησμᾶ αἱ ἐξετάσεις τῆς μουσικῆς.

Παρίστατο κατ᾿ αὐτὰς ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς κοινωνίας μας, ἥτις ὑπερευχαριστήθη καταχειροκροτήσασα τὰς νεαρὰς μαθητρίας καὶ θαυμάσασα τὰς προόδους αὐτῶν εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ τὸ ᾆσμα.

Διεκρίθησαν δὲ εἰς μὲν τὸ κλειδοκύμβαλον ἕνεκα τῆς σπανίας χάριτος μεθ᾿ ἧς ἔπαιζον καὶ τοῦ μουσικοῦ ταλάντου αὐτῶν αἱ δεσποινίδες Ἀγγελικὴ Διαλησμᾶ, Ἀργυρῶ Δημητριάδου, Κρήνη Διαλησμᾶ καὶ Πιπίτσα Παπαϊωάννου αἵτινες ἐξετέλεσαν διαφόρους δυσκόλους συνθέσεις τοῦ Μπετόβεν καὶ Μόζαρτ, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς ἄριστα μεμορφωμένης διδασκαλίσσης αὐτῶν δος Κολάρου.

Εἰς δὲ τὸ ᾆσμα διὰ τὴν γλυκητάτην αὐτῶν φωνὴν αἱ δες Λέλα Δημητριάδου, Κικὴ Διαλησμᾶ, Ἀργυρῶ Δημητριάδου καὶ Κατίνα Καμβύσῃ.

Ἐπερατώθησαν δὲ αἱ ἐξετάσεις μὲ τὸν Ἐθν. ὕμνον ὑπὸ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα τοῦ παρισταμένου πλήθους ὅπερ ἀπερχόμενον συνεχαίρετο τὸν διευθυντὴν κ. Διαλησμᾶν διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας ἃς κατέβαλεν κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος πρὸς εὐδοκίμησιν τῆς σχολῆς του.

Τὰ θερμότατα καὶ ἡμῶν συγχαρητήρια.

Ν. Γρηγ.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν ἠθογραφικοῦ διηγήματος θέλουσιν δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

Β΄.

Ἐκ τῶν ἀποσταλεισῶν συλλογῶν βραβεύεται ἡ τοῦ κ. Εὐαγ. Παπακωνσταντίνου ἐκ Καρύστου, ὅστις παρακαλεῖται νὰ μᾶς ἀποστείλῃ τὸ κλισέ του, ἢ τὴν εἰκόνα του μετὰ δραχ. 6 πρὸς δημοσίευσιν. β΄. δὲ ἡ τοῦ κ. Ρέτσα ἐξ Ἄρτης, ὅστις καὶ οὗτος παρακαλεῖται νὰ μᾶς στείλῃ τὸ κλισέ του.

Γ΄.

Ὡς ἐκ τῆς πληθώρας τῶν ἀπαντήσεων περὶ τῆς ὡραιοτέρας νέας καὶ τοῦ ὡραιοτέρου νέου ἐξ ἑκάστης πόλεως, ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπί τινας εἰσέτι ἡμέρας.

Μέχρι τῆς στιγμῆς μόνον τὰ ἀποτελέσματα Κέας, Σμύρνης, Λαρίσσης καὶ Σύρου κατορθώσαμεν νὰ ἔχωμεν.

Οὕτω ἐν Κέᾳ ἀνακηρύσσονται ὡς ὡραιότεραι δεσποινίδες αἱ Ἐλευθερία Ἐλευθερίου καὶ Ἀθηνᾶ Ἱερομνήμονος, ἐν Σμύρνῃ ἡ Ἁγνὴ Βέρη καὶ δνὶς Ζώτου, ἐν Λαρίσῃ Ἄλκηστις Γ. Δεσίπρη καὶ Ἰωάννα Ζ. Τσιμηνάκη καὶ ἐν Σύρῳ ἡ δνὶς Βοκοτοπούλου. Ὡραιότερος δὲ νέος, εἷς τῶν παρεπιδημούντων ἐκεῖ Ἀθηναίων, ὅστις μᾶς παρεκάλεσε νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸ ὄνομά του.

Αἱ ἀνακηρυχθεῖσαι ἢ οἱ ψηφίσαντες ὑπὲρ αὐτῶν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς στείλωσι τὰ κλισὲ ἢ εἰκόνας αὐτῶν πρὸς δημοσίευσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΖΗΝΕΡΗΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεύει παθήσεις στόματος καὶ ὀδόντων.

Ὁδὸς Μαυροκορδάτου 8

(Παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγήν)

ΒΙΟΛΕΤΤΑ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Ὁ κ. Βίκτωρ Ζήνων ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἀνεμώνης»

ΤΟΤΟΥ ΔΑΜΙΡΗ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΕ ΤΑΞΕΙΔΙ

Καθισμένος σ' ἕν' ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ καθίσματα ἀπὸ λινὸν ὕφασμα ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ βαπόρια, μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο σε μιὰν ἀκτίνα τοῦ πηδαλίου τῆς πρύμνης, ἔβλεπεν ὁ Κίμων μ' ἀκίνητο κ' ἐπίμονο βλέμμα πρὸς τὴ σημαία τοῦ πρώτου καταρτιοῦ, ποὺ μόλις τὴν ἔκαμε νὰ κυματίζῃ ἡ δροσίνη θαλασσινὴ αὔρα.

Τὸ βλέμμα του, ζωηρὸ καὶ κατάμαυρο, γυρισμένο πρὸς τὸν γαλάζιον οὐρανὸ, ποὺ μιὰ ἀδιάκοπη γραμμὴ ἐχώριζε γύρω-γύρω ἀπὸ τὴ γαληνιαία θάλασσα, ἐκανέρωνε ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνονταν κἂν τὸ ἀντικείμενο ποὺ ἐφαινόταν πῶς μ' ἐπιμονὴ ἐπρόσεχε. Ἔβλεπε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος γιὰ ν' ἀπορρύγῃ τὰ διάφορα ἀντικείμενα τοῦ βαποριοῦ ποὺ ἂν ἐπρόσπιπταν στὴς αἰσθήσεις του θὰ τὸν ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὴς σκέψεις του, θὰ τὸν ἔβγαζαν ἀπὸ τὰ ὄνειρά του καὶ θὰ τὸν ξανέφεραν ἐπάνω στὸ καταστρωμα τῆς «Ἰσμήνης»... Καὶ ὅμως αὐτὸς, με τὴ νεανικὴ του φαντασία, εἶχε ἤδη διατρέξει τὸ γαλανό της δρόμο καὶ εἶχε φθάσει στὸ τέρμα τοῦ ταξειδιοῦ...

Σκέψεις λυπηρὲς καὶ χαμόσυνες προσδοκίες ἐγέμιζαν τὸ κεφάλι του. Πόσες φορὲς τέτοια ἀντίθετα συναισθήματα φανερώνονται καὶ συγχέονται μεταξύ τους.

Καὶ ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ τὸν εὐχαριστοῦσε μέσα του. Ἡ λύπη, λύπη περαστικὴ καὶ πρόσκαιρη, ἄλλως τε, ἐχανόνταν μπροστὰ στὴ χαρὰ ποὺ ἡδονικὰ τοῦ ἐπλημμύριζε τὰ στήθεια. Ἴσως ἂν ἦταν μόνη ἡ χαρὰ, ὁ Κίμων δὲν θἄταν τώρα τόσον εὐτυχής.

Ὁ Κίμων γιὰ γιλιοστὴ τοῦλάχιστον φορὰ τὰ εἶχε βάλει με τὸν ἑαυτόν του κι' ἀναθεμάτιζε τὴ στιγμὴ ποὺ ἀποράσιζε ν'ἀκολουθήσῃ τοὺς γονεὶς του στὸ ταξεῖδι τῆς Εὐρώπης!

Ἐπὶ δύο ὁλόκληρους μῆνες εἶνε μακρυὰ ἀπ' τὴν ἀγαπημένη του πατρίδα. Εἶχεν ἐξήντα ὅλες ἡμέρες νὰ ἰδῇ τὴ γλυκειά του Κούλα, τὴ χαριτωμένη μικρούλα με τὰ μεγάλα, ζωηρὰ, μαῦρα μάτια της καὶ τὰ καστανὰ μαλλιὰ ποὺ τόσον εἶχε κλάψει ὅταν ἔφευγε, παρακαλῶντάς τον νὰ τῆς ἀφήσῃ τὴ φωτογραφία του. Κι' ἐκεῖνος δὲν τῆς τὴν ἔδωσε! Παρηγοριά του ὅμως ἦταν πῶς δὲν τὸ εἶχε κάμει ἀπὸ ἰδιοτροπία του, ἀλλὰ ἡ ἰδικές του φωτογραφίας δὲν κατώρθωναν ποτὲ νὰ εἶνε καθαρὲς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μπορῇ κάνεις νὰ ἀναγνωρίζῃ ἐκεῖνον ποὺ εἶχε σ' αὐτὴν ἀποτυπωθῆ, καὶ «Στὸ Θεό σας, ἕνας ἐρασιτέχνης φωτογράφος καταδέχεται νὰ πάῃ σ' ἄλλον νὰ πάρῃ τὴ φωτογραφία του;» Δὲν ἦταν, καθὼς βλέπετε, ἰδικό του τὸ λάθος! καὶ τοῦτο ἡσύχαζε τὴ συνείδησί του.

Ἔπειτα ἤξερε, πῶς αὐτὸ δὲν θὰ ἐλάττωνε τὴν ἀγάπη τῆς Κούλας του.

Εἶχε μείνει ἥσυχος-ἥσυχος σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ ταξειδιοῦ με τὸν μπαμπᾶ καὶ τὴ μαμά, ἐπῆγε στὴς μεγαλουπόλεις, ἐπεσκέφθηκε τὰ μουσεῖα καὶ τὰ θέατρα καὶ ἔμεινε εὐχαριστημένος με μερικὲς ματιὲς τῶν κοριτσιῶν ποὺ ἔμειναν στὸ ἴδιο τὸ ξενοδοχεῖο. Κάτι ἔποπε κι' αὐτὸς νὰ κάνῃ, ἦταν μεγάλος πιά. Τὰς ἐθυμότανε ὅμως τώρα καὶ ἀηδίαζε. Κάτι ἀνάλατες ψυλλοκίγνες Ἀγγλίδες ἢ κάτι κοντόχονδρες Γερμανίδες με στρογγυλὸ πρόσωπο καὶ βλάκικη κοινὴ ἔκφρασι.

Τὸ πρόγευμα εἶχε τελειώσει καὶ οἱ γονεὶς του κατεβήκαν στὴν καμπίνα τους νὰ κοιμηθοῦν, πρᾶγμα ἀναπφευκτο μ' αὐτὴ τὴ ζέστη τοῦ Αὐγούστου. Πρὶ κατεβῇ ἡ μαμὰ, τοῦ συνέστησε νὰ πάῃ κι' αὐτὸς νὰ κοιμηθῇ. «Θὰ σοῦ κάνῃ καλὸ, τοῦ εἶχε 'πῆ, καὶ θὰ ξυπνήσῃς πιὸ εὐδιάθετος. Δεν ἐνύσταζε διόλου. Ἀφοῦ ἐβεβαίωσε τὴ μαμὰ ὅτι θὰ κάμῃ τὸ καλλίτερο, ἔμεινε ἐπάνω στὸ κατάστρωμα καὶ ξαπλωμένος τώρα, ὅσο τοῦ ἐπέτρεπε τὸ κάθισμά του, ἀναπαυτικά, ἦταν παραδιδομένος στὴς σκέψεις του.

Ἐφανταζόταν ὅτι εἶχεν ἤδη φθάσει καὶ ἀνέβαινε τὸ στενὸ ἀνηφορικὸ δρόμο με τὰ χαμηλὰ σπίτια καὶ τὴ μακρυνὴ εὐωδιὰ ποὺ ἔφερνε ἡ βραδυνὴ αὔρα ἀπὸ τ' ἄνθη τῶν πέριξ κήπων καὶ τὰ φούλια τῶν γειτονικῶν σπιτιῶν. Τὸν πλακοστρωμένον ἐκεῖνον δρόμον ποὺ εἶχε ἀναβῆ τόσες φορὲς καὶ ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ σπίτι τῆς γλυκειᾶς του Κούλας.

Τί ὡραῖες σκέψεις! Τί εὐχάριστα ὄνειρα! Τόσον τὸν εἶχαν ἀπορροφήσει, ποὺ οὔτε κἂν ἐνόμιζε ὅτι βρισκόταν στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα καὶ ἴσως ὑπὸ τὰ δυσάρεστα βλέμματα τῶν σπανίων ἐκείνη τὴν ὥρα περιπατητῶν τοῦ καταστρώματος...

Αἴφνης ἕνας ἀπότομος κρότος τὸν ξαναφέρεν ἐπάνω στὸ βαπόρι καὶ ἔστρεψε αὐθόρμητα πρὸς τὰ κάτω τὸ κεφάλι. (Ἀκολουθεῖ)

ΛΗΣΜΟΝΕΙ... ✻

Λησμόνει τώρα, τὰ παληὰ τὰ χρόνια,
τὰ χρόνια τὰ παληά.
Ἐκεῖνα πέρασαν
καὶ δὲν γεροῦν
καὶ ὅσοι γέρασαν
λησμονοῦν.
Γέρασα κι' ἐγὼ σ' ἀλήθεια
καὶ λησμονῶ
καὶ μέσ' τὰ στήθεια,
πιὰ δὲν πονῶ.
Λησμόνει τώρα, τὰ παληὰ τὰ χρόνια,
τὰ χρόνια τὰ παληά.

Πήλιον. ***Θεόδωρος Ρηγινός***

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Χαρισμένο στὸν φίλο μου
ΠΑΡΙ ΤΑΒΕΛΟΥΔΗ
Σμύρνην

Ἔτρεχε σὰν τρελλὴ μεσ' τὰ λειβάδια με τὰ μαλλιὰ λυτὰ καὶ τὰ μάτια σκονισμένα ἀπ' τὴ θλίψι καὶ τὴ ντροπή. Τὰ πόδια της ξεσκισμένα ἀπ' τὰ μεγάλ' ἀγκαθια καὶ τὴς μυτερὲς πέτρες π' ἀντάμωνε στὸ τρελλό της δρόμο εἶχαν κοκινίσῃ ἀπ' τὸ πηχτὸ κῖ' ἀδιάκοπο αἷμα ποὺ ἔβγαινε σὲ μεγάλες κατακόκινες σταλαγματιές. Μὰ 'κείνη δὲν ἔννοιωθε τίποτα, τίποτα δὲν τὴν ἔμελλε παρὰ ἕνα μονάχα, ἡ ντροπή της, ἡ ἀτιμία της. Ἐπὶ τέλους δὲ βάσταξε πιά, τὰ πόδια της λυγίσανε, ἡ ἀνατινοή της ἔγεινε βαρειά, καὶ ἀδύνατη, χλωμή, χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ βρίσκεται, σωριάστηκε λιπόθυμη κάτω ἀπὸ μιὰ βελανιδιά.

Σὰν ξανάνοιξε τὰ μάτια τ' ἀστέρια τρεμοσβῦναν πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι της κ' ἕνα σκοτάδι βαθὺ ἦταν ἁπλωμένο ὁλόγυρά της. Ἐσκέπασε με τὰ χέρια τὸ φλογισμένο μέτωπό της σὰν νάθελε νὰ διώξῃ κάποια ἀπαίσια ὀπτασία ἢ κάποιο κακὸ ὄνειρο ποὺ φανερώθηκε μπροστά της, προσπάθησε νὰ σηκωθῇ μὰ αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτό της τόσο ἀδύνατο ποὺ ξανάπεσε πίσω στὴν ἴδια θέσι. Τότε μόνο θυμήθηκε τὴ συμφορά της, τότε μόνο μπόρεσε νὰ καταλάβῃ γιατὶ βρέθηκε ἐκεῖ μονάχη τέτοια ὥρα στὸ ἐρημικὸ αὐτὸ μέρος, καὶ νὰ συλλογισθῇ, νὰ μετρήσῃ καλὰ τὴ θέσι της. Χωρὶς νὰ θέλῃ ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ κύτταξε μὲ φρίκη τὸ δράμα ποὺ παρουσιάστηκε μπροστά της.

Νὰ τὸ περιβόλι ὅπου πρωτοανταμώθηκε μ' ἐκεῖνον, ἐκεῖ μέσα τῆς εἶπε λόγια γλυκὰ τῆς ἀγάπης ποὺ ἄκουγε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ἀθῶα κόρη. Ἐκεῖ μέσα ἔσκυψε καὶ τῆς ἔδωκε τὸ πρῶτο φιλὶ καὶ τῆς εἶπε «θὰ σ' ἀγαπῶ ἑνόσω ζῶ». Νὰ καὶ τὸ στενὸ δρομάκι π' ἀγκαλιασμένοι κάθε βράδυ περνούσανε γιὰ νὰ πάνε ὡς τὴν ἄκρη τῆς καταπράσινης λωρίδος ποὺ πήγαινε βαθειὰ πολὺ βαθειὰ στὰ γαλάζια καὶ καθάριο νερὰ τῆς λίμνης. Κ' ἐκεῖ στὴν ἄκρη τῆς λωρίδος σχεδὸν στὴ μέση τῆς λίμνης ἕνα ὤμοφο σπητάκι σκεπασμένο μὲ κισσοὺς καὶ κίτρινα γιασεμιὰ ἔδινε τὴν ὄψι μιᾶς ἀνθοστόλιστης ζεστῆς φωλήτσας. Ὢ πόσο τὴ μισοῦσε τὴ φωλιὰ αὐτή, πῶς θἄθελε πέτρα πέτρα νὰ τὴ γκρεμίσῃ νὰ τὴ χαλάσῃ. Κἄθε βράδυ περνούσανε μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀθῳότητα κι' ἀρμονία μερικὲς στιγμὲς εὐτυχισμένες μεσ' τὸ σπητάκι αὐτό. Ἐκεῖνος τὴ λάτρευε ὅπως λατρεύει κανένας κάτι τι ἀπ' ὅπου δὲν περιμένει παρὰ τὴν ἀπόλαυσι καὶ τὴν ἡδονή. Ἐκείνη τὸν ἀγαποῦσε μὲ τὴ δύναμι ποὺ ἀγαπᾶ μιὰ κόρη γιὰ πρώτη φορά. Μιὰ βραδυιὰ κρατῶντας τὸ δικό της χέρι σφιχτὰ μεσ' τὸ δικό του τὴν ἔσυρε μεσ' τὸ σπῆτι ἐκεῖνο ἐνῷ αὐτὴ φοβισμένη, δακρυσμένη ἀπὸ κάποιο κακὸ προαίσθημα τὸν παραναλοῦσε νὰ τὴ λυπηθῇ νὰ τὴν ἀφίσῃ νὰ φύγῃ.

Μὰ 'κεῖνος τῆς ἔκλεισε τὸ στόμα μὲ τὰ φιλιά του καὶ τὴ κάθησε στὰ γονατά του. Σὲ λίγο ντροπιασμένη, ἀτιμασμένη ἐβγῆκε ἀπ' τὴν ἀνθοστόλιστη καλύβα καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ ἕνα τρέξιμο τρελλὰ κι' ἀπηλπισμένο.

Ἔπειτα δὲ θυμᾶται τί ἀπέγειν' ὅλες της ἡ ἀναμνήσεις της χαθῆκαν, ὅλα σκοτεινιάσανε... Σὲ λίγο ἄρχισε νὰ ξεπροβάλλῃ τὸ φεγγάρι καὶ τότε μόνο μπόρεσε ἡ κόρη νὰ διακρίνῃ σὲ πιὸ μέρος ἦταν ξαπλωμένη. Εἶχε λιγοθυμίσει στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς λίμνης σ' ἕνα ἀπότομο βράχο ποὺ τελείωνε κάτω στὰ κοιμισμένα νερά. Δυὸ βήματα πάρα πέρα ἦταν ἡ ἄκρη τοῦ βράχου. Μιὰ ἄγρια λάμψη φάνηκε στὰ δυό της μάτια σὰν ἀντίκρυσε τόσο κοντὰ τὸν κρεμνό. Σηκώθηκε μὲ κόπο, προχώρησε στὴν ἀπότομη ἀκρη, στάθηκε λιγάκι καὶ εἶπε: «Πρέπει νὰ γίνῃ· κανεὶς δὲν θὰ μάθῃ τὴ ντροπή μου, μονάχα τὰ γαλάζια νερὰ αὐτῆς τῆς λίμνης θὰ ξέρουν τὸ μυστικό μου». Ἔρριψε μιὰ στερνὴ ματιὰ ὁλόγυρα σὰν νὰ θελε ν' ἀποχαιρετίσῃ τὸν κόσμο καὶ τὴ ζωὴ ποὺ τῆς φαινόνταν τόσο πικρὴ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἀφοῦ ἔκανε τρεῖς φορὲς τὸν σταυρό της καὶ ζήτησε συγχώρεσι ἀπ' τὸν Θεὸ γιαυτὸ ποὺ θὰ 'κανε, πήδηξε κάτω στὴν ἄβυσσον.

. . . . . .

Κανεὶς δὲν ἔμαθε τὸ μυστικὸ τῆς ἀτιμασμένης κόρης, μονάχα τὰ γαλανὰ νερὰ τῆς λίμνης κρύβουν μὲ ζήλεια μέσα τους τὸ μυστικὸ τῆς χαμένης παρθενιᾶς.

Σύρος Ἰούνιος 1910. ***Κώστας Ἠλιάδης***

ΛΥΡΑΣ ΨΙΘΥΡΟΙ ✻

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Πές μου τὰ λογάκια
ποὺ σοῦπε ἡ καρδιά μου
καὶ δός μου τὰ φιλάκια
Ποὺ σοῦδωσα κυρά μου!

Ἀγυιὰ ***Φ. Παρθένος.***

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ HADIDAS

Τὸν Ἀβδὲλ-αζὶζ τὸν Βεδουῖνον τὸν φέραν πληγωμένον.

Οἱ συντρόφοι του κάθονται ὁλόγυρα, καὶ τὸν κυτάζουν, ἐν' ᾧ ἕνας πρόχειρος γιατρὸς μὲ τὰ βοτάνια τοῦ βουνοῦ προσπαθεῖ νὰ τοῦ γιάνῃ τὴν ἀθεράπευτη πληγή του.

Τὸ Μαῦρο του ἄλογο, μὲ τὰ ὁλόχρυσα γιορτάνια χρεμετίζει ἀπ' ἔξω ἐν' ᾧ με τὸ ἄταχτο πόδι του σκάφτει τὸ χῶμα· ἡ ἀσημένια σέλα του μὲ τὴς κόκκινες ἀναλαμπὲς τοῦ δύοντος ἡλίου, σχηματίζει κάτι ὑπερήφανα χρώματα ποὺ μόνο στὸ ἀτίμητο ἄτι τοῦ πολεμιστοῦ ταιριάζουν.

Ὁ Ἀβδὲλ-αζὶζ, σὰν νὰ κατάλαβε πῶς τώρα πιὰ ἡ μοῖρα τοῦγραψε, τὸν θάνατο νὰκολουθήσῃ, φωνάζει τὴν γυναῖκα του, καὶ λέει μὲ ἕνα πόνο ποὺχει στὴν καρδιά· «Γυναῖκα, ὁ προφήτης με ἐφώναξε σιμά του· θὰ μείνῃς ἐδῶ πέρα μοναχή σου, καὶ ὁ ὅρκος μου δὲν θἀληθεύσῃ. Θυμᾶσαι μιὰ μέρα, κάτω κεῖ στὸν ποταμὸ, ποῦ μὲ τὰ διαμάντινα νερὰ ποὺ ἔπλενες τὰ ἐβένινα μαλλιά σου; Θυμᾶσαι ὅταν μικρὴ καὶ ὤμορφη, σὲ πλησίασα καὶ σοῦλεγα λόγια ἀγάπης; Θυμᾶσαι ὅταν ὁρκιστήκαμε, κανεὶς ποτὲ νὰ μὴν μᾶς χωρίσῃ, καὶ ὅταν ὁ Ἀλλὰχ στὸν οὐρανὸ καλέσῃ τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δυὸ μας, ὁ ἄλλος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ; Σήμερα ὅμως πρέπει νὰ ἀναβῶ καὶ νὰ καθήσω νὰ προσμένω μοναχός, ὁσότου ἡ μοῖρα καὶ ἐσένα νὰ καλέσῃ. Σκύψε **Hadida** *μου γλυκιὰ νὰ 'δῇς πῶς τὸ κορμί μου πάγωσε, λύσε τὴς ἐβέννινες πλεξοῦδες σου, καὶ σκέπασέ με ποῦ κρυώνω, πλῦνε με τὰ κρυσταλένια δάκρυά σου, τὸ ματωμένο μου σῶμα.*

Ἀλλ' ἡ **Hadida** *ἔσκυψε, τὸν κύταξε στὰ μάτια, καὶ χωρὶς λέξι νὰ εἰπῇ, σηκώθηκε καὶ ἔφυγε· ἐφώρεσε τὰ γιορτινά της τὰ φορέματα, γέρνει στὸ νέο παλληκάρι, καὶ τοῦ πε με γλυκὸ χαμόγελο. «Μὴν κλαῖς καὶ μὴν λυπᾶσαι, ὁ ὅρκος σου ἦτον αἰώνια νὰ μείνωμεν μαζὶ, πήγαινε σὲ λίγο πρόσμενέ με, καὶ κεῖ ψηλὰ στὶν οὐρανό, ποτὲ δὲν θὰ χωρίσῃ τὴν ἀγάπη μας, οὔτε τὸν ὅρκον σου θὲ νὰ ταράξῃ.*

Ὁ Ἀβδὲλ-αζὶζ τὸ χέρι της ἐπρόφθασε νὰ σφίξῃ, καὶ ἄφησε τὴν ψυχή του νὰ ἀνεβῇ στὸν ἀστερο οὐρανὸ τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ συντρόφοι του ἐπῆραν τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ των τόβαλλαν στὸ χρυσοντημένο ἅτι, καὶ πῆγαν νὰ τὸ θάψουν κάτω ἀπὸ μιὰ μεγάλη κουρμαδιά, γιὰ νὰ τὸν σκιάζῃ ἀπὸ τὸν καφτὸ ἥλιο τῆς Ἐρήμου.

Ἐγύρισαν μετὰ γιὰ νὰ παρηγορίσουν, τὴν ὤμορφη γυναῖκα τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἀλλ' εἶχε γείνει ἀφαντος· ἔψαξαν παντοῦ, καὶ μόνο μετὰ μέρες τὴν ἐβρῆκαν κάτω κεῖ στὴν ἀμμουδιὰ πνιγμένη, στὸ μέρος ποῦ ὁ καλός της εἶχε κάμει τὸν ὅρκον.

Πέρασαν χρόνια καὶ ἐκεῖ ποῦ βρῆκαν τὴν κοπέλα πεθαμένη, ἐφύτρωσε μιὰ Δάφνη ὑπερήφανη, ποῦ μὲ τάσπρα τὴς λουλούδια μυρώνει τὸν ποταμό.

Αἴγυπτος Ἰούνιος
Γ. Κ. Μωραϊτίνης.

Ὁ κ. Ν. Λαταθιώτης, ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἀνεμώνης»

ΟΙ ΠΑΝΤΡΥΦΙΛΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

—*Ἀπὸ πρωΐας τῆς Κυριακῆς πλῆθος κόσμου εἶχε καταλάβει τὸ γυμναστήριον οἱ δὲ ἐξῶσται τῶν πέριξ οἰκιῶν εἶχον πληρωθῆ ἰδίως ὑπὸ τοῦ ὡραίου φύλλου. Οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἤχουν ἀκαταπαύστως δίδοντες τὸ σύνθημα τῆς συναθροίσεως πρὸς τὸν λαόν. Περὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν ὡμίλησε πρὸς τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον λαὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ μόνος εὐεργέτης τοῦ γυμναστηρίου μας, καὶ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἀνδρ. Λαμπρόπουλος. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου πάντες ἐχειροκρότησαν καὶ ἐσυνεχάρησαν αὐτόν.*

Μετὰ τὰ ἄνω ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἀγωνισμάτων περὶ ὥραν 10ην Π. Μ.

Λιθοβολία. Ἀγηο. Καλαποθάκης Ζαφ. Μαρκόπουλος. Σφαιροβολία. Ζαφ. Μαρκόπουλος Ἀγησ. Καλαποθάκης Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ Π. Παπαδόπουλος Ζῆρος, Ἀσ. Ἅλμα τριπλοῦν, Ν. Καλογερόπουλος Γ. Παπαδόπουλος Σ. Γκοτσόπουλος. Ἅλμα ἁπλοῦν ἄνευ φορᾶς, Λ. Παπαγεωργίου. Ν. Καλογερόπουλος Κ. Γαλάνης. Ἅλμα ἁπλοῦν μετὰ φορᾶς Ν. Καλογερόπουλος Ι. Κανάκης Λ. Παπαγεωργίου Ἅλμα νέων μετὰ φορᾶς Ν. Μαρκόπουλος Λ. Κοτσόβολος Β. Διαμαντόπουλος. Ἅλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς Ντεμήρης Μαρκόπουλος Ν. Κακαβούλης Ἅλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς Ἀν. Βεργόπουλος Κακαβούλης. Δισκοβολία Ἀγηο. Καλαποθάκης Ζ. Μαρκόπουλος Κ. Δαλακούρας Ἀναρρίχησις ἐπὶ

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἀνεμώνης» κ. ΕΧΤΩΡΑΣ ΑΔΩΝΙΣ

ΕΙΔΗ ΚΟΥΡΕΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

AMES AMANTES

(*Ἠδὺ δὲ παιδοφιλεῖν*) ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Κάποια μέρα τὸ γνώρισα. Γνώριζα τὸ ξανθὸ παιδὶ μὲ τὴ μορφὴ ποῦ κι' ὁ Ἀπόλλωνας ἀκόμα θὰ ζήλευε· καὶ τὸ κύταγμά του ναί! τὸ πρῶτο του κύταγμα π' ἄστραφτε σὰν τοῦ ἥλιου τ' ἀσήκωμα.

Στὸ χέρι βάσταγε τὸ καπελάκι του κ' ἔτσι ἄφηνε τ' ἀγέρι νὰ παίζῃ μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά του, πόσο! θἄθελα νἄμουν ὁ ἀγέρας κείνη τὴ στιγμὴ νὰ τὸ χαϊδεύω ἀπαλὰ-ἀπαλὰ κ' ὕστερα νὰ γερνῶ νὰ τὸ φιλῶ γλυκὰ-γλυκά.

Τραβοῦσε ἀκούραστο μὲ τὸ ἴδιο πάντα γέλοιο σ' τὴ μορφή του κι' ἐγὼ ἀπὸ κοντὰ πήγαινα, ὁ δρόμος δὲ μ' ἐπήραζε διόλου γιὰ ἕνα μόνο πρᾶμμα ὑπέφερνα, ὑπέφερνα μήπως καὶ τελειώσει Ὦ! πόσο θἄθελα νἄταν αἰώνιος.

Δὲ ξέρω μὲ πειὸ θάρρος-ἴσως μὲ κεῖνο ποῦ ἄξαφνα γενιέται στὶς ψυχὲς-τοῦ μίλησα, τοῦπα γιὰ τὴ φύσι ποῦ χαμογελοῦσε τριγύρω μας, γιὰ τοῦ ἥλιου τὸ βασίλευμα καὶ γι' ἄλλα πράμματα χωρὶς καμμιὰ οὐσία.

Ξάφνου αἰστάνουμαι τὸ χέρι μου νὰ τὸ σφίγκουν δυὸ ἄλλα χεράκια δυνατὰ-δυνατά. Τότε τ' ἀγκάλιασα ἢ καλλίτερα ἀγκαλιαστήκαμε κι' ἡ μία καρδιὰ τῆς ἀλληνῆς ἄκουσε τὸ κτύπημα μέσ' στὴ τρομερὴ μα φτηχισμένη στιγμὴ. Φιληθήκαμε. Κι' ἔγερνε ὁ ἥλιος τὸ κεφαλὶ του ἴσως καὶ αὐτὸς να ζήλεψε..... τὴ φτηχισμένη φιλία μας.

Ἀθήνα 11 τοῦ Μάϊ 1910. ***Ἔχτωρας Ἄδωνις***

ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Σὺ ποῦ πίσω δὲν κυτοῦσες
ἀλλ' ὡς πάντοτε φαιδρὸς
ἄλλο δὲν ἐροσπαθοῦσες
παρὰ πῶς νὰ πᾷς ἐμπρός.

Στὴς προόδου τὸν αἰῶνα
βλέπω—μετὰ τόσης λύσσης
ν' ἀσπασθῇς μιὰν Ἀνεμώνα
καὶ νὰ ..... ὀπισθοδρομήσῃς.

ΑΝ–ΒΩ

κάλῳ 'Αλ. Πετρουντζῆς Ν. Καραντζᾶς Ν. Μαρκόπουλος. Σκοποβολὴ φλομπέρ. Γ' Νασόπουλος Ι. Κανάκης Κωνσταντινόπουλος. Δρόμος 100 μέτρων Ν. Καλογερόπουλος Ν. Κακαβούλης Δ. Κοτσόπουλος. Δρόμος 300 μέτρων 'Ασ. Ζῆρος Β. Διαμαντόπουλος Σ. Κοτσόπουλος. Δρόμος 400 μέτρων Ν. Κακαβούλης Α. Προβιᾶς Β. Διαμαντόπουλος. Δρόμος ἀντοχῆς 5,000 μέτρων Γ. Χριστόπουλος Σ. Στεφανόπουλος Γρ. Σταματελόπουλος.

Νῖκος Γκουντούνας

GABRIELE D'ANNUNZIO

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΑΚΗ

Γιὰ νὰ τὸν χαροποιήσῃ ἔκανε κι' αὐτὴ τὴ χαρούμενη. Κατέβασε τὸ τζάμι κι' ἐκρέμασεν ἔξω τὸ κεφάλι της.

— Ἡ βραδυὰ εἶν' ὤμορφη μόν' κρύα· ἔλα γρήγορα, ἀγάπη μου! Γιορτάζομε τὴν ἐπέτειό μας καὶ πρέπει νἆμαστε χαρούμενοι.

Ὁ ἦχος αὐτὸς τῆς δροσερᾶς καὶ δυνατῆς φωνῆς της ἔδιωξε κάθε σκέψι ἀπὸ κοντά του. Καὶ βγαίνοντας ἔξω αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτό του σὰν ξανανειωμένο...

'Ανάβανε τ' ἀστέρια ἕνα-ἕνα σὰν καρφωμένα ἀπάνω σὲ ἀνίδωτα καντυλέρια...

— Πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχισμένοι!

Ὁ Γιῶργος αἰσθανονταν μέσα του τὴν ἠχὼ τῶν λόγων αὐτῶν τῆς Ἱππολύτης καὶ ἡ ψυχή του ἀόριστα ἐπλάτενε.

'Εκείνη τὴ μοναχικὴ καθάρια νύχτα, τὸ ἥσυχό δωμάτιο, ἡ ἀναμένη ἑστία, τὸ κρεββάτι μὲ τῆς ἄσπρες του γάζες, τοῦ φαίνονταν πολὺ ταπεινὰ στοιχεῖα ὅσο γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰν εὐτυχία. «Εἶνε ἡ ἐπέτειός μας· πρέπει νὰ εἴμαστε εὐτυχισμένοι!» Τί νἄκανε ἄραγε καὶ τί νὰ σκέφτονταν τὴν ἴδιαν ὥρα δυὸ χρόνια μπροστήτερα; 'Επλανῶνταν στοὺς δρόμους ἄσκοπα, σὰν γιὰ νὰ βρίσκεται πάντα σὲ κάποιο μέρος ἀνοιχτικό, ἐνῷ σύγχρονα ἐφέρονταν καὶ πρὸς τοὺς πολυσύχναστους δρόμους, ποῦ τοῦ φαίνονταν πῶς ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ χαρά του μεγάλωναν ἀντίθετα μὲ τὸ θόρυβο τῆς κοινῆς ποῦ ἔφθανεν ὡς στ' αὐτιά του.

V

Τὸ παληὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Λουδοβίκου Τὄγντ, μὲ τὸν μακρύ του διάδρομο, μὲ τὰ χρωματιστὰ μάρμαρα, ἔδωνε τὴν ἐντύπωσι μιᾶς ἀτέλειωτης ἠρεμίας. Ὅλα τὰ ἔπιπλα εἶχαν κάποια παλαιικὴ οἰκογενειακὴ ὄψι. Τὰ κρεββάτια, τὰ καθίσματα, οἱ καναπέδες, τὰ κομμὸ, ὅλα ἦτανε παληᾶς πιὰ μόδας. Τὰ ταβάνια ἀπαλοχρωματισμένα οὐρανιὰ καὶ ἀλαφροκίτρινα εἶχαν στὴ μέση ζωγραφισμένη καμμιὰ γιρλάντα τριανταφύλλων ἢ κάποιο ἄλλο σύμβολο: Μία λύρα ἢ ἕνα δαυλί.

Στὰ χρώματα τῶν χαρτιῶν καὶ στὰ μάλλινα χαλιὰ ἀπάνω ἐχλώμιαιεαν τὰ ἄνθινα μπουκέτα καὶ σχεδὸν εἶχαν γίνει ἀδιάκριται. Τὰ κουρτινάκια τῶν ἄσπρων ταπεινῶν παραθύρων κρέμονταν ἀπάνω σὲ ξεχρυσωμένα ξύλα. Τὰ τζάμια «ροκοκὸ» καθρεφτίζοντας αὐτὲς ὅλες τῆς γέρικιες ζωγραφιὲς, τοὺς ἔδιναν κάποιον τόνο μελαγχολίας ἢ καλλίμερα φανταστικότητας.

— Πόσον εἶμαι εὐχαριστημένη ἐδῶ! ἐφώναξεν ἡ Ἱππολύτη, βυθισμένη στὰ θέλγητρα αὐτοῦ τοῦ ἥσυχου περιβάλλοντος. Θἄθελα νὰ μὴ φύγω ποτέ.

Κι' ἐβυθίσθηκε στὸν μεγάλο μαλακὸ καναπὲ, ἀκουμβῶντας τὸ κεφάλι σὲ κάποιο λεπτοκαμωμένο ceoehet.

'Εθυμήθηκε τώρα τὴ μακαρίτισσα θεία 'Ιωάννα τῶν μακρυσμένων παιδικῶν της μερῶν.

— Καϋμένη ἡ θεία. Θυμᾶμαι πῶς εἶχεν ἕνα σπιτάκι ὅμοιο μὲ τοῦτο ποῦ ἀπὸ ἕναν αἰῶνα δὲν εἶχαν μετακινηθῆ τὰ ἔπιπλα ἀπ' τὴν θέσι τους. Θυμᾶμαι πάντα τὴν ἀπογοήτευσί της ὅταν τῆς ἔσπαγα κανέν' ἀπὸ 'κεῖνα τὰ ποτήρια ποῦ τῆς χρησίμευαν γιὰ νὰ διατηρῇ τὰ τεχνητά της ἄνθια, ξέρεις....ἔκλαιγε, τὸ θυμᾶμαι... Καϋμένη ἡ θεία! Τὴν βλέπω ἀκόμη, νομίζω, μὲ τὸ μαῦρό της ταντελκένιο μπονεδάκι...

Μιλοῦσε σιγὰ καὶ μὲ διακοπὲς παρατηρῶντας τὴν φωτιὰ ποῦ σπινθύριζε. Κάθε λίγο, γιὰ νὰ χαμογελάσῃ στὸ Γιῶργο, ἐσήκωνεν ἀπάνω τὰ μάτια της κουρασμένα καὶ τριγυρισμένα ἀπὸ μιὰ μεγάλη μενεξελιὰ σκιὰ, ἐνῷ ἀπὸ δρόμο ἤρχονταν ὁ θόρυβος τῶν διορθωτῶν του, ἕνας κρότος μονότονος καὶ κανονικός. ('Ακολουθεῖ)

Πᾶσα ἀποστολὴ οἱουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ δέον νὰ γείνεται μόνον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. Γραμματόσημα ἐξωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκτὰ ἀντὶ χρήματος, εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς εἰς οὓς ὁρίζεται καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμματοσήμου ὡς ὅρος συμμετοχῆς.

Η ΔΑΦΝΗ ΘΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — Αἱ ἐξετάσεις τῶν διαφόρων σχολείων εἶχον κ' ἐφέτος μερικὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς ἀπελπισίαν τρεῖς μέχρι τοῦδε μαθητὰς ἐξαφανισθέντας ἀπὸ τὰ σπίτια των. 'Επειδή, οἱ καθηγηταί των δὲν τοὺς ἔδωκαν προβιβάσιμον βαθμόν.

'Απ' αὔριον θὰ ἔχωμεν εἰς τὸ Φαληρικὸν θέατρον καὶ τὴν ὄπεραν Καστελλᾶνο. Ἡ ὁποία λέγεται ὅτι περικλείει ἀοιδοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ὅλους τῆς πρώτης γραμμῆς. Θεαματικώτατα εἶνε τὰ γυμνάσια ποῦ ἐκτελεῖ ὁ ἐν Καστέλλᾳ σταθμεύων λόχος τῶν γεφυροποιῶν. Κάθε πρωῒ καὶ κάθε ἀπόγευμα οἱ ἄνδρες συνδέουν καὶ διαλύουν μεγάλας στρατιωτικὰς γεφύρας. ***«Μέλλων Διπλωμάτης»***

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Ἤρχισε τέλος καὶ ἡ καλοκαιρινὴ περίοδος τοῦ Φαλήρου, ὀλίγον ὅμως ἀργὰ ἐφέτος ἕνεκεν τοῦ ἐλεεινοῦ καιροῦ ἴσως ὅστις μέχρι πρό τινος ἔτι ἐπεκράτει.

Πρὸ ἡμερῶν φιλοξενοῦμεν ἐνταῦθα 40 Ρώσσους φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας κατοικούσας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Σταθμοῦ καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ ἰδιότροπα γοῦστα των δίδουν ποιάν τινα ζωηρότητα εἰς τὴν μονότονην ζωὴν τοῦ Φαλήρου.

'Εν μέσῳ ἐκλεκτοῦ κόσμου διεξήχθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αἱ λίαν ἐπιτυχεῖς αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀπό τινων ἐτῶν εὐδοκίμως λειτουργοῦντος ἐνταῦθα Φαληρικοῦ Λυκείου, τὴν παρελθοῦσαν δὲ Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ τελικαὶ ἐξετάσεις καθ' ἃς ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητρίων διάφοροι κωμικοὶ μονόλογοι, κωμῳδίαι, τραγούδια κλπ. ὡσαύτως δ' ἐγένετο καὶ γυμναστικὴ ἐπίδειξις ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς 'Αθηνῶν. Ἡ «Δάφνη» ἀντιπροσωπευθεῖσα καὶ αὕτη διὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ της, σπεύδει νὰ συγχαρῇ πρωτίστως τὸν Διευθυντὴν καὶ Δ. Βλησίδην τὸν ἀκαταπόνητον αὐτὸν ἄνθρωπον, ἀκολούθως δὲ τὸ Διδασκαλικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας ἐξ' ὧν διεκρίθησαν ἰδιαιτέρως αἱ Δδες Χ. Βατικιώτη Σ. Νιώτη, Α. Βασιάδου καὶ οἱ κ. Α. Δελούκας, 'Ε. Φεράλδης, Χ. Ζαχαριάδης καὶ Ν. Πετρόπουλος. ***Φ. Σ.***

ΠΑΤΡΑΙ Περατωθεισῶν τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς Σχολῆς προήχθησαν οἱ ἑξῆς. ἐκ τῆς Α' εἰς τὴν Β' τάξιν: 'Αγγουρᾶς Ν. Βραχάτης Σ, Ζορπαλὸς Κ, Κουκούλης Γ, Κυριακόπουλος Ν. Παπαγιαννόπουλος Γ, Πιτυρόπουλος Ι, Σταθᾶτος Ε, καὶ Στεφανόπουλος Γ. 'Εκ τῆς Β' εἰς τὴν Γ'. 'Αθανασιάδης Ν, 'Αργυρόπουλος Χ. Παλαιολόγος Χ, Πανουτσόπουλος Ο, Ρωμᾶνος Σ, Ταπρατζῆς 'Αν. Τωλίκης Γ, Τσιγαρὴς Π. Τσουκαλᾶς 'Ηλ. 'Εκ τῆς Γ' τάξεως εἰς τὴν Δ' 'Αθανασίου Κ. 'Αθανασίου Σ. 'Ανδρίτσος 'Ανδρ. 'Αθανασακόπουλος Χ. 'Αντωνακόπουλος 'Ανδρ. Βορρίσης Δ. Καβάγιος Σ, Κανάρης Περικλῆς, Κατσιάμπας Χρυστόφορος. Παπαγεωργόπουλος Π. Ρόζις Ι. Σίρμος Σπυρ. Σπαγαδῶρος, Εὐγ. Σπηλιωτακόπουλος Δ. καὶ Σταμόπουλος Κωνσταντῖνος.

'Εκ δὲ τῆς τετάρτης ἐξῆλθον ἅπαντες κατὰ τὴν ἑξῆς σειρὰν ἱκανότητος·

Ρηγόπουλος Ρ. 'Αλεξανδρόπουλος Γ. Παπασχινοῦ Κ. Βατυμπέλος 'Αλ. Βγενόπουλος Κ. 'Αναγνωστόπουλος Ε. 'Αναστασόπουλος Π, Χαραλάμπους Χ. 'Αλεξόπουλος Δ. καὶ Βασιλακόπουλος Π.

Ἄξιοι δὲ συγχαρητηρίων τυγχάνουσι ὅτε ὁ διευθυντὴς κ. Θ. Ζύγουρος καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ καθηγηταὶ διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῶν μαθητῶν.

Εἰς δὲ τὸν ἀριστεύσαντα φίλον μου καὶ συμμαθητήν μου κ. Περικλῆν Κανάρην εὔχομαι καὶ εἰς ἀνώτερα εἰς τὸ μέλλον ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ.

Δ. Δ. Ρουρρίδης

ΑΓΡΙΝΙΟΝ — Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας· ὁ δραματικὸς θίασος ὁ 'Ορφεὺς καὶ δίδει παραστάσεις εἰς τὸ ἐξοχικὸν καφενεῖον Ι. Σακογιάννη. Προχθὲς ἐδόθη καὶ τὸ ἔξοχον δρᾶμα τῶν Σερρῶν, ὁ ἀπαγχονισμὸς τοῦ ἐθνομάρτυρος Νικολάου Παναγιώτου, ἔργον 'Ηλία Θεοδώρου Πρωταγωνιστοῦ τοῦ θιάσου· ἐπέτυχεν ἐξόχως, διότι δὲν στερεῖται καὶ φιλολογικῆς ἀξίας.

'Αποστ. Ν. Χατζόπουλος

ΑΓΥΙΑ. — Ὅλως ἀπροσδοκήτως μᾶς ἦρθε ἕνα κελεποῦρι... Δηλαδὴ ἐνομίζαμε ὅτι δὲν θὰ ἔχωμε ἐφέτος εὐτυχία στὰ κουκούλια καὶ ὅμως ἔχομε πολὺ ὑπερτέραν ἀπὸ ἄλλα χρόνια· «ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει».... Μιὰ τιμὴ καλὴ ὑπολείπεται γιὰ νὰ ἐξέλθῃ ἡ ἐπαρχία μας ἀπὸ τὴν ἀνέχεια καὶ τὴ φτώχεια.

— Τὸ πανηγύρι ποὔγινε στὴ Ρέτσανη κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἦτανε καλούτσικο. Κόσμος ἀρκετὰ πολὺς ἐπλήρωσε ἀσφυκτικὰ τὴν ἐκκλησία.

— Ἦλθε στὴν ἡμερησία διάταξι καὶ τὸ σκάνδαλο ποὔγινο ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος. 'Αλλὰ... περασμένα-σχωρεμένα!

— Μ' ὅλη τὴν...ἀφιλολογία ποῦ ἐπικρατεῖ στὴν ἐπαρχία μας, ἡ καλή μας ἡ «Δάφνη» ἤρχισε νὰ δρέπῃ δάφνας. Μπράβο της!!

— Θὰ μᾶς συγχωρήσουν οἱ ἀναγνῶσται μας ἂν ἀναφέρωμε καὶ ἕνα...παληὸ...νέο... Μ' ὅλες τῆς ὑποσχέσεις τοῦ δημάρχου μας, μνημόσυνο — μὰ τὴν ἀλήθεια — γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο τὸν Παλαιολόγο δὲν ἔγινε... Ἂν νομίσουν ὅτι ἐκεῖνο ποῦ ἔγινε ἤτανε μνημόσυνο γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἥρωα, τότε ἀπατῶνται οἰκτρά.

Ὅσο γιὰ τοὺς ντασανοχάφτη ες ἐκείνους, ποῦ δὲν θέλουν νὰ γίνονται τέτοια μνημόσυνα, δὲν ἔχομε νὰ εἰποῦμε τίποτε... Γκέκε ἢ νούκου γκέκε;

Φωκίων Ν. Παρθένος

ΚΕΑ, 10 'Ιουνίου. — Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ σχολείου ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καὶ Τετάρτην, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν καὶ πολλοῦ κόσμου, μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι, διότι εἰς τὸ ἑλληνικὸν μας σχολεῖον φοιτῶσι καὶ 8 κοράσια, ἀπήντησαν εὐστοχώτατα, ἱκανοποιήσαντες τοὺς διδασκάλους των διὰ τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλον ὅπως καταρτί-

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Κατ' ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τῆς Δος ALEX.

Γκουρνέϋ Μαρτέν, ξεσχίζων τὸν φάκελλον, διαβάζει.— «Κύριε. Ἡ συλλογὴ τῶν εἰκόνων μου, τὴν ὁποίαν ἤρχισα μὲ τὰς ἰδικάς σας, πρὸ τριῶν ἐτῶν, περιέχει ἕνα ἔργον τοῦ Βελασκὲ, ἕνα *Bembrandt* καὶ τρία μικρὰ *Rubens*. Σεῖς ἔχετε περισσότερα. Κι' ἐπειδὴ εἶνε κρῖμα νὰ ἔχητε σεῖς τέτοια ἀριστουργήματα σκοπεύω νὰ τὰ κατάσχω αὔριον ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον σας στὸ Παρίσι.

Ὁ Δούξ.— Θὰ εἶνε χωρατό!

Γκουρνέϋ-Μαρτέν, ἐξακολουθῶν.— Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὅπως πρὸ τριῶν ἐτῶν. Θὰ σᾶς πάρω καὶ τὸ διάδημα τῆς πριγκηπίσσης *Lauballe*». Τὸν ἄθλιον! Πνίγομαι! Ἄ! Βγάζει τὸ κολάρον του. ('Απ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς ὅλον τὸ τέλος τῆς πράξεως πρέπει νὰ παιχθῇ γρήγορα καὶ μὲ ὄψιν τρελλήν).

Ὁ Δούξ.— Φιρμίν! (πρὸς τὴν Σόνιαν ἥτις εἰσέρχεται δεξιόθεν). Γρήγορα, ὀλίγο νερό. Ὁ κύριος Γκουρνέϋ-Μαρτὲν δὲν αἰσθάνεται καλά.

Σόνια.— Ἄ! Θεέ μου! (ἐξέρχεται δρομαίως).

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, ὡσεὶ παραληρῶν.— Λουπέν!.... Εἰδοποιήσατε τὴν ἀστυνομίαν... Τηλεφωνῆστε!...

Ζερμαὶν, εἰσερχομένη.— Ἂν θέλετε νὰ πᾶτε νὰ γευματίσητε μὲ τὸν φίλον σας εἶνε ὥρα. (βλέπουσα τὸν πατέρα της) Τί συμβαίνει;

Ὁ Δούξ.— Αὐτὸ τὸ γράμμα, γράμμα τοῦ Λουπέν.

Σόνια, εἰσερχομένη μὲ νερὸ καὶ ἕνα μπουκαλᾶκι.— 'Ορίστε λίγο νερό.

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, πίνει καὶ συνέρχεται. — Ποῦ εἶνε ὁ Φερμῖνος;

Φερμῖνος, εἰσερχόμενος.— Θέλετε νερό;

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, ὁρμῶν πρὸς αὐτόν. — Ποῦ τὸ ηὗρες αὐτὸ τὸ γράμμα;

Φερμῖνος.— Ἦτο κάτω εἰς τὸ κουτί.

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, ξετρελλαμένος. Ὅπως πρὸ τριῶν ἐτῶν. Ἄ! παιδιά μου, τί καταστροφή!

Ὁ Δούξ.— Μὴ κάμνετε ἔτσι. Ἂν αὐτὸ τὸ γράμμα δὲν εἶνε χωρατό...

Γκουρνέϋ - Μαρτὲν, παρωργισμένος.— Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἦτο χωρατό;

Ὁ Δούξ.— Καλά! Ἂν αὐτὴ ἡ κλοπὴ περὶ τῆς ὁποίας σᾶς φοβερίζουν εἶνε ἀληθινὴ εἶνε ἐντελῶς γελοία καὶ μποροῦμε νὰ τὴν προλάβωμεν.

Γκουρνέϋ-Μαρτέν.— Πῶς;

Ὁ Δούξ. — Κυττάξετε: Κυριακὴ 3 Σεπτεμβρίου αὐτὸ τὸ γράμμα ἐγράφη σήμερον.

Γκουρνέϋ-Μαρτέν.— Ναὶ, λοιπόν;

Ὁ Δούξ.— Λοιπὸν διαβᾶστε: «Θὰ ἔλθω αὔριον εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν σας, στὸ Παρίσι»... Αὔριον τὸ πρωΐ.

Γκουρνέϋ-Μαρτέν.— 'Αλήθεια, αὔριον τὸ πρωΐ.

Ὁ Δούξ.— Δύο πράγματα πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν: ἢ εἶνε χωρατὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς μέλλει ἢ ἡ ἀπειλὴ εἶνε ἀληθινὴ κι' ἔχομε καιρὸν νὰ τὴν προλάβωμεν.

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, κατευχαριστημένος. — Ὡραῖα, ὡραῖα.

Ὁ Δούξ.— Κι' ἔτσι αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ κὺρ Λουπὲν δὲν θὰ ἐπιτύχῃ καὶ θὰ τοῦ παίξωμεν ἕνα καλὸ παιγνίδι, νὰ μάθῃ νὰ μὴν ἀναγγέλλῃ ἄλλοτε τὰς κλοπάς του.

Γκουρνέϋ-Μαρτέν.— Λοιπόν;

Ὁ Δούξ, ζωηρῶς.— Ἂς τηλεφωνήσωμεν.

Ὅλοι τὸ ἴδιο.— Μπράβο.

Ζερμαίν.— Τὸ ἴδιο εἶνε ἀδύνατον.

Ὅλοι, τὸ ἴδιο.— Διατί;

Ζερμαίν.— Εἶνε ἔξη. Τὸ τηλέφωνον δὲν συγκοινωνεῖ μὲ τὸ Παρίσι. Εἶναι Κυριακή.

Γκουρνέϋ-Μαρτέν, καταπίπτων.— 'Αλήθεια.

Ζερμαίν. — 'Αλλὰ μποροῦμε νὰ τηλεγραφήσωμε.

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, περιχαρής. — 'Εσώθημεν! ('Ακολουθεῖ)

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Η "ΔΑΦΝΗ„ ΑΠΟ 1ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΔΕΚΑΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΗΝ ΔΑΦΝΗΝ

Ἡ «Δάφνη» μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ἀπαθὴς εἰς τὰς πανταχόθεν ἐπιθέσεις καὶ οὐδόλως ἔδωκε προσοχὴν τόσον εἰς τὴν ἔκδοσιν νέων ἐμπορικῶν, καὶ ὑπὸ τύπον φιλογογικὸν μόνον, περιοδικῶν, οὔτε εἰς τὰς διπλὰς ἐκδόσεις γνωστοῦ ἐντύπου, ἀγωνιζομένου τὸν ὕστατον ἀγῶνα ὑπάρξεως.

Ἡ «Δάφνη» ἀπαθὴς καὶ ἔχουσα πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν φίλων της, οἵτινες οὐδεμίαν ἔδειξαν μεταλλαγὴν, τοὐναντίον δὲ ηὐξήθησαν ἀπό τινος καταπληκτικῶς, ἐξηκολούθησε τὴν συνετὴν πορείαν της, μεταλλάξασα μόνον ἡμέραν ἐκδόσεως καὶ ἀντὶ τῆς Πέμπτης ἐκδίδεται ἤδη κατὰ Τετάρτην, ἀφίνουσα οὕτω ἐλεύθερον τὸ στάδιον τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων.

Ἡ «Δάφνη» ὅμως δὲν δύναται νὰ μὴ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητάς της διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των ταύτην καὶ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους των, ἐκδιδομένη τοῦ λοιποῦ δεκαεξασέλιδος, χρωματιστὴ, μὲ πληθὺν εἰκόνων καὶ φιλολογικῆς ὕλης ἐκλεκτῆς.

Οὕτω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσόδου της εἰς τὸ β'. ἔτος ἡ «Δάφνη» ἀρχίζει ἀπὸ 1ης Αὐγούστου τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς δεκαεξασέλιδος, χρωματιστὴ, μὲ ἔργα ὅλων τῶν καλλιτέρων λογίων καὶ εἰκόνας ἐπικαίρους, θέλουσα δὲ νὰ ἱκανοποιήσῃ τελείως τοὺς πόθους τῶν φίλων της, προκηρύσσει σήμερον μέγα ξεσπάθωμα εἰς τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ὅλους καὶ ὅλας, ὅσοι καὶ ὅσαι θέλουν τὴν «Δάφνην» μεγάλην, τὴν «Δάφνην» νικηφόρον.

Ὅροι τοῦ ξεσπαθώματος.

Οἱ ὅροι τοῦ ξεσπαθώματος εἶναι ἁπλούστατοι, συγχρόνως ὅμως καὶ κερδοφόροι· Δηλαδή:

1) Ὅσοι ἐκ τῶν ἤδη συνδρομητῶν μας σπεύσουν νὰ ἀνανεώσουν τὰς συνδρομάς των καὶ ἐμβάσωσι ταύτας μέχρι 15 'Ιουλίου εἰς τὰ γραφεῖα μας, λαμβάνουσι ἓν λεύκωμα ἀναμνηστικὸν τῆς ἐκδρομῆς Κων)πόλεως, δικαιοῦνται τῆς δημοσιεύσεως δωρεὰν τῶν κλισέ των καὶ λαμβάνουσιν ἕνα κλῆρον τῆς γενησομένης κληρώσεως δώρων τῆς «Δάφνης» εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς. λεπτομέρειαν τῆς ὁποίας παραθέτομεν κατωτέρω.

2) Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν μέχρι 15 'Ιουλίου εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου.

3) Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν μας κατορθώσωσι νὰ ἐγγράψωσι 10 συνδρομητὰς καὶ ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν των μέχρι 15 'Ιουλίου πλὴν τῶν ἀνωτέρω, δικαιοῦνται καὶ δέκα ἔτη κλήρων, τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κλισέ των εἰς τὸ λεύκωμα τῆς 1ης τοῦ ἔτους, τῆς δωρεὰν λήψεως τῆς «Δάφνης» ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ τῆς ἐν αὐτῇ τε καὶ τῷ λευκώματι δημοσιεύσεως δωρεὰν ἔργων των.

4) Οἱ ἐγγράφοντες πλείονας τῶν 10 πλὴν τῶν ἀνωτέρω προνομίων δικαιοῦνται τῆς δημοσιεύσεως τῶν κλεισέ των εἰς τὴν α' σελίδα τῆς «Δάφνης» καὶ τῆς ἐν ἑκάστῳ φύλλῳ τῆς «Δάφνης» ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνελλιποῦς δημοσιεύσεως ἔργων των.

5) Οἱ ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν ἡμῶν ἐγγράφοντες ἐλάσσονας τῶν 10, ἔχουσιν ἀνάλογα προνόμια πρὸς τοὺς τῆς 3 παραγράφου ἀνταποκριτάς, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραφομένων.

Οἱ διαθέτοντες φύλλα καὶ κατορθώνοντες νὰ ἐξασφαλίσωσι μέχρι 15 'Ιουλίου ἀπὸ σήμερον 1000 φύλλα τῆς «Δάφνης» ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 4. Οἱ ἐλάσσονα τῶν 1000 πλείονα ὅμως τῶν 500 ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 3, οἱ ἐλάσσονα τῶν 500 πλείονα ὅμως τῶν 200 πρὸς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 5 καὶ οἱ ἐλάσσονα τῶν 200 πλείονα ὅμως τῶν 100 δικαιοῦνται ἁπλῶς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κλισέ των ἐν τῷ λευκώματι. καὶ

7) Ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας, τῶν ὀφειλόντων ἤδη τὰς συνδρομάς των ἢ τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἤδη ἔληξε, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, σπεύσωσι νὰ πληρώσωσι ταύτην ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, δικαιοῦνται νὰ συμμετάσχωσι τῆς κληρώσεως τῶν δώρων, λαμβάνοντες τὸ σχετικὸν δελτίον συμμετοχῆς.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Ἡ «Δάφνη» ἀναγνωρίζουσα τὰς θυσίας τῶν φίλων της καὶ θέλουσα νὰ ἀνταμείψῃ ἀναλόγως τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἀπεφάσισε τὴν διανομὴν εἰς τοὺς συμμορφοομένους μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῶν κάτωθι δώρων ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἄνω προθεσμίας, ἤτοι 2—3 ἡμέρας μετὰ τὴν 15 'Ιουλίου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Νομάρχου 'Αττικῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Σπ. Μερκούρη, Δημάρχου, Ι. Γενήσαρλη, Φρουράρχου, Τρ. Πατρικίου, Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας, τοῦ εἰσαγγελέως 'Αθηνῶν, τῶν λογίων κ. κ. Ι. Κονδυλάκη, Χρ. Δαραλέξη, Μ. Μαρτζώκη, Πλ. Ροδοκανάκη, τοῦ Διευθυντοῦ μας τοῦ ἀρχισυντάκτου μας καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντακτῶν θέλει γίνει ἡ κλήρωσις τῶν δώρων, καθ' ἣν διακόσιοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας θὰ κερδίσωσι τὰ ἑξῆς:

Ὁ 1.) Μίαν πλήρη ἐνδυμασίαν, μετὰ πίλου καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων ἀναλόγως τοῦ φύλου εἰς ὃ ἀνήκει, παραγγελθησομένην εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἕνωσιν καὶ πληρωθησομένην παρ' ἡμῶν.

Ὁ 2.) Ἓν ἑκατοντάδραχμον

Ὁ 3.) Ἕνα φωνογράφον

Ὁ 4.) Ἕνα σερβίτσο τεΐου.

Ὁ 5.) Ὕφασμα διὰ μίαν ἀνδρικὴν ἢ γυναικείαν ἐνδυμασίαν.

Ὁ 6.) Ἕνα πῖλον παναμᾶ ἀξίας ὄχι ἄνω τῶν 25 δραχμῶν.

7—10 'Ανὰ μίαν κάσαν μὲ 50πουρα 'Εδουάρδου
11—15 » » » 25 » »
15—20) 'Ανὰ ἓν κυτίον ἀρωμάτων.
21—25) » » » σαπώνων.
26—30) » 5 τετράδραχμα λαχεῖα τοῦ Στόλου
31—35). » 4 » » » »
36—40) » 3 » » » »
41—45) » 2 » » » »
46—50) » 1 » » » »
51—60) » 3 μονόδραχμα » » »
61—80) » 2 » » » »
81—120) » 1 » » » »
121—140) Δημοσίευσις δωρεὰν τοῦ κλισέ των
141—145) Κατασκευὴ » τῆς εἰκόνος των κλισέ.
146—150) Μεγέθυνσις τῆς φωτογραφίας των.
151—155) Μία ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸν «Καλλιτέχνην».
156) Ἓν χρυσοῦν ὡρολόγιον
157) » ἀργυροῦν »
158) Μία χρυσῆ σιγαροθήκη.
159) » ἀργυρᾶ »
160) Ἓν ὡρολόγιον νίκελ
161) Μία σιγαροθήκη »
162) Ἓν ὡρολόγιον κοινὸν
163—170) Μία σιγαροθήκη κοινὴ
171—175) Μίαν κάρταν κουρείου
176—200) Δύο εἰσιτήρια θεάτρου πρώτης θέσεως.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

σωσιν αὐτούς. Ἰδίως διεκρίθη εἰς τὴν β' τάξιν ἡ μικρὰ Κατινοῦλα Γ. Χαρτοφυλακίδου καὶ εἰς τὴν πρώτην ὁ 10ετὴς Λιλῆς τοῦ κ. Ι. Κορδοκούλη, ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων.

— Ἡ ἐν Λειβαδίῳ πανήγυρις τῆς Ἁγ. Τριάδος ἑωρτάσθη ἐφέτος μετὰ μεγίστης ζωηρότητος· κόσμος πολὺς πάσης τάξεως ἔκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ συνέρρευσεν εἰς Λειβάδιον παραμείνας ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ διασκεδάσας ἐν εὐθυμίᾳ καὶ χαρᾷ.

— Ἐπανῆλθον ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῶν φιλτάτων τέκνων των, προαχθέντων εἰς τὴν β' γυμνασιακὴν τάξιν, οἱ ἔγκριτοι συμπολῖταί μας κ. κ. Γ. Χαρτοφυλακίδης καὶ Γ. Γλεούδης.

Ἡ Σπίθα

ΠΑΤΡΑΙ.—Εὐχαρίστως ἐμάθομεν, ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης Γιαννόπουλος, κάτοχος μεγάλης περιουσίας ἐν **Trieste**, ἀφιχθεὶς ἄρτι ἐνταῦθα, ἀπεφάσισε τὴν κατασκευὴν ἐκκλησίας ἐν τῷ χωρίῳ Βερσίτσι τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων. Ἡ εὐγενὴς αὕτη προσφορὰ μᾶς ἐνθουσιάζει καὶ μᾶς βαυκαλίζει συνάμα, ὅτι ἡ δύστηνος Ἑλλὰς, ἥτις ἔχει ἀνάγκην τῶν τέκνων της, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὴν κινδύνων, θὰ εὑρεθῇ μιᾷ μέρα στὴν εὐχαριστον θέσιν ν' ἀναγράψῃ καὶ αὐτὸν μεταξὺ τῶν πολλῶν εὐεργετῶν της!

— Μετὰ μεγάλης θλίψεως εἶδεν ἡ πόλις μας ἀναχωροῦσαν, προσφιλὲς τέκνον τοῦ Πύργου, τὴν χαριτόβρυτον δεσποινίδα Κατίναν Συκουρώτου, διὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ ποιητοῦ μας Σολωμοῦ, τὴν θεσπεσίαν Ζάκυνθον, χάριν ἀναψυχῆς. Τῆς εὐχόμεθα ἐκ καρδίας ἄνετον ταξεῖδιον καὶ ταχεῖαν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπάνοδον.

Περικλῆς Κανάρης

ΛΑΥΡΙΟΝ Συγκέντρωσις ἀρκετοῦ κόσμου γίνεται καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὸ παρὰ τὴν δροσόλουστον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἀκτὴν τῶν Αἰσοπιδέων καφφενεῖον «τὸ Ἀκταῖον», ὅπως ἀναπνεύσωσι τὴν καθαρὰν αὖραν τὴν ὁποίαν μᾶς ἀποστέλει ὁ Καφηρεὺς τῆς Καρυστίας.

— Ἐπίσης κατάμεστον κόσμου εἶνε καὶ τὸ θέατρον «Σούνιον» εἰς ὃ δίδονται καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὡραῖαι σκινοβατίαι.

Ἀδαμάντιος Κοραῆς

ΚΑΡΥΣΤΟΣ Ἱδρύθη σύνδεσμος ἐν τῇ πόλει μας ὀνομαζόμενος «Γεωργικὸς Σύνδεσμος Καρυστίων». Συγχαίρω δὲ τὸν ἱδρυτὴν καὶ πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου κύριον Νικόλαον Σ. Νικολαΐδην ἐπὶ τῇ ἱδρύσει τοῦ συνδέσμου τούτου καὶ εὔχομαι καλὴν «Πρόοδον» καὶ καλὰ «Ἔργα».

Τροπαιάτην, Βερβίτσαν. Ἐλήφθησαν. Ἀναμένομεν ἐνεργείας σας.—***Φ. Σκλ.***, Φάληρον. Δεχόμεθα εὐχαρίστως.—***Ἡρ. Φρ.***, Ξηροκάμπιον. Φύλλα ἐστάλησαν.— ***Λ. Δρ.***, Πάτρας. Δελτίον σᾶς ἐσταλη εἰς γνωστὴν διεύθυνσιν. — ***Σπυρ. Σπυρ.***, Ἐνταῦθα. Δυνάμεθα νὰ σᾶς ἴδωμεν αὔριον εἰς τὰ γραφεῖά μας 2—6; — ***Α. Χ.***, Ναύπλιον. Ἐλήφθη. Σᾶς ἔγραψα ἰδιαιτέρως.— ***Δειλὴν Γραφίδα***, Πατήσια. Εὐθὺς ὡς ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα εἴχατε λησμονήσει νὰ βάλετε γραμματόσημον, ἀπεστείλαμεν τὰ ζητηθέντα.—***Πικροδάφνην***, Ἐνταῦθα. Παράκλησις σας ἐγένετο.—***Γ. Ἀθάναν***, Ναύπακτον. Ἐλήφθη. — ***Κ. Ἀναγν.***, Κέρκυραν. Ἐστάλη.—***Π. Κανάρην***, Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Δελτίον ἐλάβατε; — ***Κ. Ν. Σαρλῆν***, Ἄρταν. Τὰ ἐλάβατε; Ἐστάλησαν.—***Πανδοῦτσον***, Σμύρνην. Ἐλήφθη.—***Θ. Θ.***, Λάρισαν. Ἐλάβατε ἐπιστολήν μου;—***Ν. Γκουντούναν***, Κυπαρισσίαν. Ἐλήφθη.

ΕΙΔΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ
ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΣΤΗΛΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ

Ἕκαστος ἀποστέλλων φιλολογικὴν ὕλην πρὸς δημοσίευσιν θὰ εἰδοποιεῖται ἀμέσως μὲν διὰ τῆς ἀλληλογραφίας ὅτι ἐλήφθη, διὰ δὲ τῆς στήλης τῶν ἐγκρίσεων τοῦ ἑπομένου φύλλου ἂν ἐνεκρίθη τὸ ἔργον του.

Τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα θέλουσι δημοσιεύεσθαι μὲ τὴν σειράν των δωρεὰν ἐκτὸς ἂν ὁ ἀποστολεὺς ζητήσῃ μόνος τὴν προτίμησιν τοῦ ἔργου του, πληρώνων κατὰ στίχον λεπτὰ (3), ὁπότε τὸ ἔργον του θέλει δημοσιεύεσθαι ἀμέσως.

Κ. Ἀναγνωστοπούλου: *Ἡ τοκογλυφία στ. 67* ***Φ. Παρθένου:*** *Ὁ Δωδεκάλογος στ. 97, Λύρας Ψίθυροι 13, Ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλειᾶς 111, Γιατί; 23 Μοῦ χρωστᾶς 20.*

Σ. Ἀστέρη: *Θὰ σ' ἐνθυμοῦμαι 23.*

Ε. Παπακωνσταντίνου: *ἀνέκδοτα 26, ἄβυσσος 17, Γιατί; 17, Ἀπ' ὅσα σκέπτομαι 17, Εὔθυμος Κόσμος 27, Φιλία 7, ἐὰν πεθάνω 17, Πέσε 13 Δός μου 7, Πάει 7, Ἔλα 7, Φεύγα 7.* ***Φιλοκ. Λαμπάκη:*** *Παληὰ Τραγούδια 20 Φοιτητοῦ: Ἡ πρώτη Κρητικὴ Σημαία 57* ***Α. Χαδιαράκου:*** *Ἀπ' τὴς τρέλλες μου 13.* ***Στεφ. Τζαβάρα:*** *Στὸν Πανᾶ 33.* ***Μπαροῦτι.*** *στὴ σπίθα στ. 11.*

ΑΣΤΕΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὅποιος ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας γράψῃ τὸ πνευματωδέστερον ἀστεῖον σὲ 10-15 τὸ πολὺ στίχους καὶ τὸ στείλῃ εἰς τὰγραφεῖά μας ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς μεθ' ἑνὸς εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου, κερδίζει ὁ μὲν α'. ἓν ὡρολόγιον ὁ β'. μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Δάφνης ὁ γ'. μίαν ἑξάμηνον ὁ δὲ δ'. καὶ ε'. ἀνὰ μίαν τρίμηνον καὶ ὁ ς'. καὶ ι'. ἀνὰ ἓν λεύκωμα τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἁπάντων τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθῶσι καὶ τὰ κλισέ των ἐὰν ἔχωσι τοιαῦτα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι εἰς τὸν ἀστεῖον διαγωνισμόν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1

Μὲ φέρει ὑπερήφανο τὸ κᾶθε παληκάρι
μισὸ κι' ἂν μείνω περπατῶ καὶ βόσκω [στό κελάρι

(ἐκ τῆς συλλογῆς Φ. Παρθένου)

2

Τὸ ὅλον μου εἶν' ἔκτασις
Μεγάλη οἰκουμένη
ὁπὴ εὐρέως χαίνουσα
στὴν μέση δ' ἂν μὲ σχίσῃς
οὐδέν μοι ἄλλο μένει
εἰ μὴ καλῶς σὺ πρόσεχε
πλήρης ροπῆς μὴ γίνῃς.

(ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Λ. Δροσοπούλου ἐκ Πατρῶν.)

3

Ἀκρωτήριον εἶμαι
Στὴν Ἀκαρνανίαν κεῖμαι
Ἓν γράμμα ἂν ἀφαιρεθῇ
Ἄνθος εὐῶδες θὰ εὑρεθῇ.

4

Νῆσος εἶμαι
Στὸ Αἰγαῖον κεῖμαι
Ἡ πρόθεσις ἂν ἀφαιρεθῇ
Ἄλλη νῆσος τοῦ Αἰγαίου θὰ βρεθῇ

(ἐκ τῆς συλλογῆς Ε. Ι. Παπακωνσταντίνου) Κάρυστος

Αἱ λύσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματοσήμου γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου. Τοῦ πρώτου λύτου θὰ δημοσιευθῇ τὸ κλισὲ, τοῦ δευτέρου θὰ στέλλεται μία ἐτησία συνδρομὴ, τοῦ τρίτου μία ἑξάμηνος, τοῦ 4 καὶ 5ου μία τρίμηνος καὶ τῶν 5 λοιπῶν θὰ στέλλεται ἀνὰ ἓν λεύκωμα ἀναμνηστικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ 100 εἰκόνας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τρὲπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (**cdepne**) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζης.

							Τόκοι καταθέσεων
2	»	%	»	»	»	»	1 ἔτους
2 12	»	%	»	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	%	»	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	%	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι *(Ἐκ τοῦ Γραφείου)*

Οἱ πάσχοντες νοσήματα
ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ
Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοιθωρίαν, κλπ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ
ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ
τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ
Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάσαντος.
20—Ὁδὸς Πειραιῶς -20
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΛΩΝΙΑ
Μ. Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ
Ἐν Ἀθήναις, Ὀφθαλμιατρίου 9.
Ἀριθ. Τηλεφώνου 604
Ἐν Πειραιεῖ, Φίλωνος 57.
Ἀριθ. Τηλεφώνου 49.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
Στοὰ Ἀρσακείου
Τὸ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν Ἐργοστάσιον Ἀσπορρούχων τῶν κ. κ. Ξεν. Ἀρβανιτίδου καὶ Στεργ. Μουζᾶ ἐπλουτίσθη ἐσχάτως μὲ συλλογὴν ἐκλεκτῶν ὑφασμάτων (σατέκρουτες καὶ ζεφείρια) διὰ ὑποκάμισα καὶ ἐσώβρακα. Αἱ διδόμεναι εἰς αὐτὸ παραγγελίαι ἡ μία διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ οὕτω τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας γέμει πελατῶν.
Ἂς τρέξῃ ἡ νεολαία τῆς πρωτευούσης νὰ παραγγείλῃ τὰ καλοκαιρινὰ χρωματιστὰ ὑποκάμισά της.
1—Στοὰ Ἀρσακείου—1

Πρὸς τοὺς κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ
Ἀρξαμένων ἐργασιῶν πρὸς καθορισμὸν τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου, καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς. κ. κ. ὑδρολήπτας τῆς πόλεως ὅτι δὶς τῆς ἑβδομάδος ἤτοι κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς 7 μ. μ. δὲν θὰ διοχετεύηται ἡ αὐτὴ ποσότης ὕδατος εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, παρακαλοῦνται δὲ οὗτοι ὅπως προμηθεύωνται ἀφθονώτερον ὕδωρ ἵνα ἐπαρκῆ εἰς τὴν προσωρινὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας· ἡ μικρὰ αὕτη καθυστέρησις δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολύ.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΣΑΣ
Νὰ προμηθεύεσθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (Πλατεῖα Συντάγματος), εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκει κανεὶς καὶ τὰ ὡραιότερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου ἀριθ. 9